

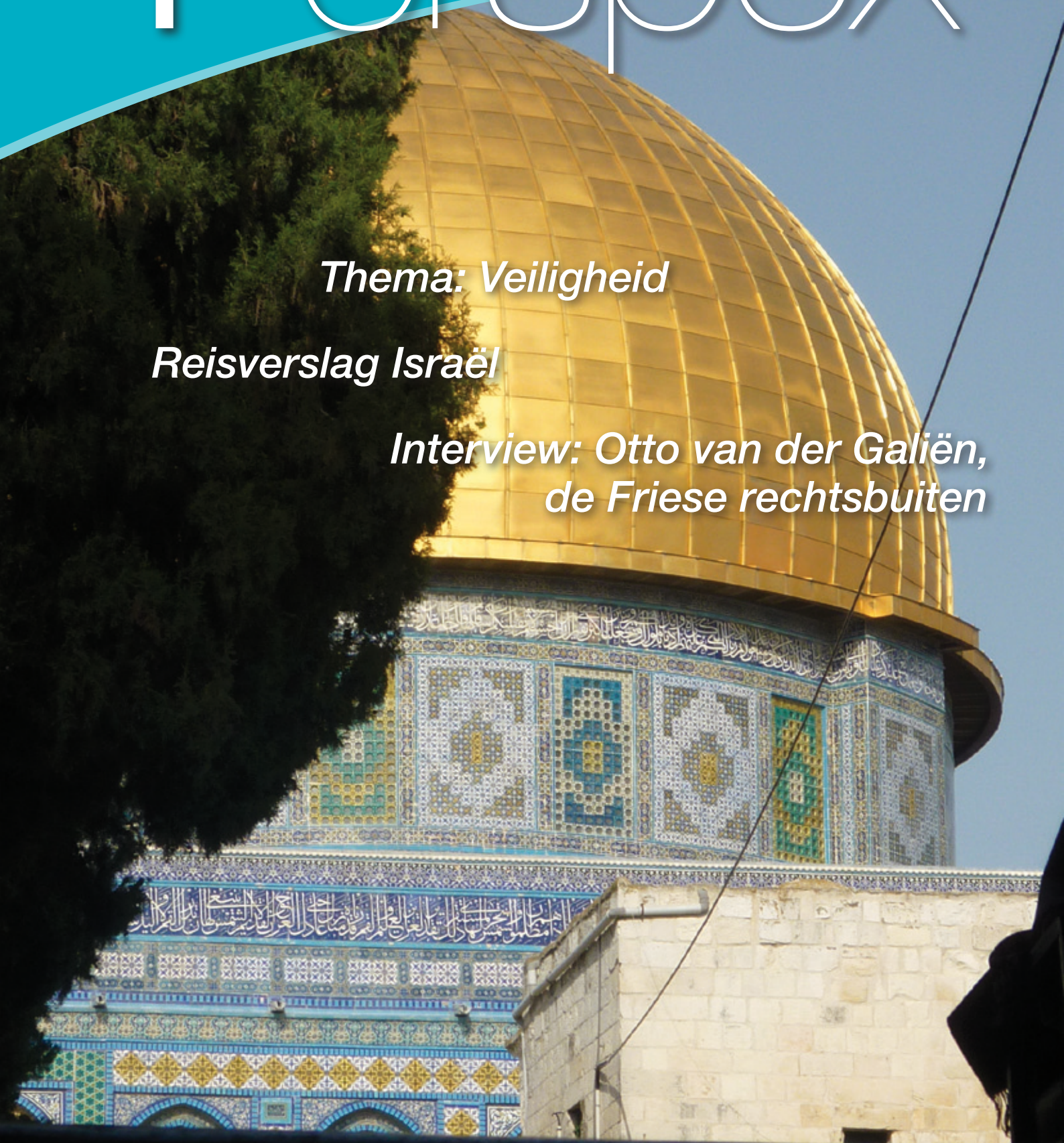
Jaargang 11 | Nummer 1 | uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Perspex

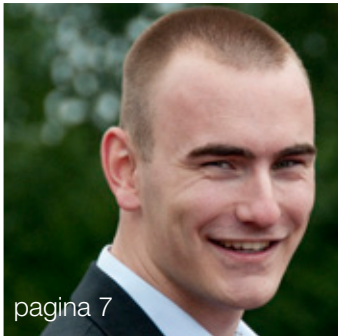
Thema: Veiligheid

Reisverslag Israël

*Interview: Otto van der Galiën,
de Friese rechtsbuiten*

Inhoud

Pagina 3	Voorwoord
Pagina 4/5	Otto van der Galiën, de Friese rechtsbuiten
Pagina 7	Column PerspectiefF-voorzitter Robert Hei
Pagina 8/9	Opinie: Drugs: Moeten we legaliseren of verbieden?
Pagina 10/11	Column: Supporten, maar wel met mate(n)
Pagina 11	Kernprogramma
Pagina 12/13	Provincie: meer dan de regio
Pagina 14/15	Analyse WikiLeaks: snel en bewegelijk versus veiligheid
Pagina 16	Reisverslag Israël
Pagina 20	Column: Food for thought
Pagina 22	Vacatures
Pagina 24	Nieuws
Pagina 26	EigenWijzer

REDACTIE

Frits Tromp

Renske Oudekerk

William Poutsma

Jan-Hendrik
van Sligtenhorst

Voorwoord

Wat je nu in handen hebt, is de eerste Perspex van dit nieuwe jaar. Anders dan je misschien gehoopt had, verschijnt de Perspex dit jaar vier keer. Voor de inhoud hoef je het niet te laten, want we blijven vier mooie nummers maken!

De verkiezingen voor de Provinciale Staten zijn al een aantal weken achter de rug. Op basis van de nieuwe provincie-besturen kan er een inschatting worden gemaakt hoe de Eerste Kamer eruit komt te zien. Wat wordt de nieuwe samenstelling van de Senaat? Kan de gedoogcoalitie van premier Rutte rekenen op een meerderheid in de Eerste Kamer?

Vanzelfsprekend kan Perspex niet heen om de verkiezingen van de Provinciale Staten. Zo wordt in dit nummer uitgelegd hoe de Eerste Kamer tot stand komt, en wat de functie van de Senaat en de twaalf provincies zijn.

In deze Perspex is een interview met Otto van der Galiën. Hij zat namens de ChristenUnie/SGP in de Provinciale Staten in Fryslân (Friesland) in de periode van 2003 – 2007. Voor de Statenverkiezing van begin maart maakte Van der Galiën de overstap naar de PVV. Lees het interview voor de achtergrond van deze politieke switch.

Het kabinet-Rutte/Verhagen zet in op Veiligheid. Sterker nog, oud-informateur en oud-burgemeester van Rotterdam Ivo Opstelten is Minister van Veiligheid (en Justitie). Een belangrijke vraag in dit verband is wat precies veiligheid is. Om daar een antwoord op te vinden, is de redactie op zoek gegaan naar de veiligheid, in de meest brede zin van het woord. Want op het eerste gezicht heeft voedsel weinig te maken met WikiLeaks, en vormden drugs alleen via de gezondheid een link met voetbal.

Voor in je agenda: dinsdag 14 juni houdt Perspectief een excursie naar Brussel, de Europese hoofdstad. Een leuke dag langs het Europe Parlement, de Europese Commissie en de Permanente Vertegenwoordiging. Zie voor meer informatie de rubriek Nieuws verderop in deze Perspex.

Veel leesplezier!

Frits Tromp, hoofdredacteur

campagnedag in Brabant: Robert Heij in gesprek met jongeren in Eindhoven en André Rouvoet in gesprek met studenten op Universiteit van Tilburg.

Otto van der Galiën, de Friese rechtsbuiten

Door Frits Tromp

Vier jaar geleden nam Otto van der Galiën (ChristenUnie/SGP) afscheid van de Provinciale Staten van Fryslân. Nu is hij weer terug in het politieke hart van de provincie. Niet namens de ChristenUnie of de SGP, maar als nummer twee van de PVV.

“De ChristenUnie is voor mij geen optie meer, de partij is teveel naar links opgeschoven. Sterker nog, de partij is vervreemd van haar traditionele achterban. Dat is de reden dat de Tweede Kamerfractie een zetel heeft verloren bij de laatste verkiezing. Ik heb onlangs een boek gelezen over de historie van de ARP, hoe die partij is opgeschoven. De ChristenUnie gaat dezelfde kant op.”

Aan het woord is Otto van der Galiën, de gekozen vertegenwoordiger van de Friese afdeling van de Partij voor de Vrijheid. De docent maatschappijleer op ROC Friese Poort is een oude bekende in het provinciehuis, hij is Statenlid geweest in de periode van 2003 tot en met 2007. Hij nam toen plaats in de bankjes namens de gecombineerde lijst ChristenUnie/SGP. Een opmerkelijk detail: zijn gelijknamige neef zat toen in dezelfde Staten namens de VVD.

Comeback

“Ongeveer twee jaar geleden werd ik benaderd door een aantal partijen of ik op hun lijst wilde staan voor de gemeenteraadsverkiezing in Leeuwarden,” vertelt Van der Galiën. Welke partijen dat waren, wil de PVV'er niet zeggen, want ‘dat doet er niet toe’. “Ik heb overal een mening over, en daar moet ik iets mee doen. Overigens heb ik de vraag van toen geweigerd, ondanks dat ik het leuk vond dat ik ‘in trek was’ bij de partijen.”

Door de vraag om weer politiek te bedrijven, begon het weer te kriebelen bij de politicus. Voor de Statenverkiezing wilde Van der Galiën het weer proberen. Zijn moederpartij SGP neemt geen deel in de Friese Statenverkiezing (“We zijn door de CU gedumpt”, schreef Van der Galiën op zijn blog in 2007), dus terugkeren namens die partij is niet mogelijk.

In zijn zoektocht naar een alternatieve partij is de PVV als beste uit de spreekwoordelijke bus gekomen. “Vanuit mijn directe omgeving heb ik nauwelijks negatieve reacties gekregen op mijn besluit,”

zegt Van der Galiën. “Misschien één of twee wat minder enthousiaste reacties, maar daar is het wel mee gezegd. Mijn familie en vrienden weten dat ik rechts ben, en zij begrepen mijn overstap naar de PVV.”

Christen in de PVV

Binnen de PVV is ruimte om tegen de partijlijn in te stemmen, wanneer een ‘lid’ een bepaald standpunt niet kan verenigen met zijn eigen overtuiging. “Ik heb van tevoren aangegeven bij de partij, dat ik mijn christelijke normen en waarden belangrijk vind, en dat ik daarom soms afwijkend kan stemmen. Ik neem de Bijbel nog steeds serieus, ook in de politiek. Maar het gaat in de provincie puur om de harde sector als ruimtelijke ordening en milieu, ethiek is nauwelijks een issue op provinciaal niveau.”

Eén van de onderdelen van de ruimtelijke ordening is het wel of niet plaatsen van een nieuw asielzoekerscentrum (azc) in de buurt van Veenwouden.

“Het is natuurlijk vreemd dat voor de gewone bewoners geen huis meer gebouwd kan worden, maar dat voor vluchtelingen opeens een hele wijk uit de grond wordt gestampt.”

Van der Galiën neemt een bijna traditioneel PVV-standpunt in wat betreft asielzoekers. “We moeten af van de economische vluchtelingen, want daar hebben we alleen maar last van. Je moet vluchtelingen zoveel mogelijk opvangen in hun eigen omgeving. Kijk naar Pakistan, na de overstroming daar was er geen Pakistani die naar Nederland vluchtte – ze bleven allemaal in hun eigen regio.”

Om het standpunt te nuanceren, valt Van der Galiën zichzelf bij: “Aan vluchtelingen uit oorlogsgebieden moeten wij hulp geven, dat is duidelijk. Tegen die hulp zijn wij als PVV ook nooit geweest, overigens.”

Populistische partij

Van der Galiën neemt het tijdens het interview op

Interview

voor de partijleider Geert Wilders. "Hij staat binnen de PVV niet ter discussie. Het beeld dat van hem en de partij is geschetst, komt door de linkse media als De Wereld Draait Door en Pauw & Witteman, die Wilders in een bepaalde hoek zetten. Maar de PVV is breder dan wat links van ons denkt."

De Partij voor de Vrijheid zet zich niet alleen in tegen de islam, hoewel dat punt wel belangrijk is. Het gaat de partij om de verandering van de maatschappij. "De meerderheid van de bevolking wil bijvoorbeeld strengere straffen bij wetsovertredingen. Het is een signaal dat de burgers geven. Maar in Den Haag luistert niemand naar dit soort signalen, de politici denken dat zij het wel voor het volk kunnen regelen."

Overigens betekent dit niet dat de politici alles moeten overnemen wat de meerderheid van de bevolking wil, vindt Van der Galiën. "De meerderheid is bijvoorbeeld ook voor de herinvoering van de doodstraf. Dat doen we niet in Nederland. Politici moeten een goede afweging maken van wat kan en wat niet kan van de signalen die de mensen afgeven."

De islam, het woord is gevallen. "De SGP is misschien nog rechtser op dit punt dan de PVV," zegt Van der Galiën. De motie waarin werd opgeroepen tot een minarettenverbod kwam van de hand van Kees van der Staaij (fractievoorzitter SGP in de Tweede Kamer, red.). Die motie ging veel verder dan waar de PVV voor staat."

PVV in Fryslân

Hoewel de PVV in Fryslân geen nieuwe FNP (Fryske Nasjonale Partij) is, pleit Van der Galiën wel voor het unieke van de provincie. "Fryslân moet niet opgaan in een noordelijk landsdeel, vanwege de unieke geschiedenis en de eigen taal. Daar komt bij dat de Friese bevolking niet op onafhankelijkheid zit te wachten. En de provincie is er economisch niet sterk genoeg voor." De economie en werkgelegenheid blijven belangrijke punten binnen Fryslân. "Het boek 'Hoe God verdween uit Jorwerd' van Geert Mak moet verplichte kost zijn voor Friese politici, want het beschrijft op fantastische wijze de teloorgang van de provincie, die nog steeds bezig is. Tegen die teloorgang moeten we iets doen."

Zo moet de Philips-fabriek in Drachten blijven, de luchtmacht en de rechtbank in Leeuwarden en moet de nieuwe universiteit echt een universiteit zijn en geen netwerkplek voor afgestudeerden. "We moeten leren van de mislukte industrieterreinen,

zodat we gunstige vestigingsvoorwaarden scheppen voor bedrijven. Op die manier vullen we het gat op dat de verdwenen agrarische sector heeft achtergelaten."

Otto van der Galiën, voormalig SGP-Statelid, nu (aankomend) provinciepoliticus namens de Partij voor de Vrijheid. "De partij is nog in ontwikkeling, dus ik kan nog een aantal dingen naar mijn hand zetten," luidt de christelijke ambitie van Van der Galiën.

Een directe samenwerking met de ChristenUnie ziet hij niet zitten. "Noem me één ding wat de ChristenUnie tijdens de kabinetsperiode goed heeft gedaan. Ze hebben helemaal niets goeds gedaan, die partij was er alleen als cement tussen Balkenende en Bos."

Het ministerie van 'Jeugd en gezin', waar André Rouvoet de scepter over zwaaide, was volgens de nieuwe PVV'er slechts een doekje voor het bloeden. "Alles wat is opgebouwd in het kader van 'Jeugd en Gezin' wordt door het huidige kabinet weer net zo hard afgebroken. Dat hele ministerie stelde eigenlijk helemaal niets voor."

Van der Galiën is nog niet zeker van zijn stem aan de PVV voor de Eerste Kamerverkiezingen. Het is mogelijk dat hij stemt op de SGP. Daarvoor moet hij zich verdiepen in de verkiezingsprogramma's. "In Noord-Holland was niet zo lang geleden een CDA'er, die voor de Eerste Kamerverkiezingen op de SGP stemde, om zo het christelijke geluid in de Senaat te verstevigen. Zoiets is binnen de PVV ook mogelijk." De rechterkant van het politieke spectrum is voor het Statelid zijn favoriete werkerterrein. En daar heeft hij het naar zijn zin.

Een aantal speerpunten uit Van der Galiën's verkiezingsprogramma:

- Geen nieuw asielzoekerscentrum in Fryslân: de vluchtelingen lopen alleen maar voor de voeten.
- Een gekozen burgemeester én een gekozen Commissaris der Koningin.
- Fryslân is een provincie met een eigen geschiedenis, en moet dus niet opgaan in een Noordelijk Landsdeel. Maar een autonoom gebied moet het evenmin worden.
- In Fryslân moet een volwaardige universiteit komen, en niet een 'netwerkcampus'.

Zie ook:

PVV Fryslân: www.pvxfryslân.nl

Otto van der Galiën: <http://www.ottovandergalien.web-log.nl>

De Principe Polis

Een verantwoorde én betaalbare zorgverzekering.

Voor de leden van Perspectief

DVZ biedt jou een unieke zorgverzekering aan: De Principe Polis. Een verantwoorde verzekering met respect voor het leven. Zeg NEE tegen levensbeëindigend handelen, zeg JA tegen christelijke zorg. Kies voor de Principe Polis!

Aanbieding Perspectief

- **10% korting op de basisverzekering**
- **15% korting op alle aanvullende verzekeringen**
- **10% korting op de doorlopende reisverzekering**

ChristenUnie: de echte partij voor de vrijheid

De Partij Voor de Vrijheid is er helder over: er moeten hardere straffen worden uitgedeeld door onze rechters en alle probleemjongeren moeten afgezonderd worden in aparte tuigdorpen. Dat laatste is een moderne uitwerking van het vroegere initiatief van de Engelsen, die hun criminelen naar de strafkolonie Australië stuurden, zodat ze geen gevaar meer vormen voor de veiligheid. 'Opgeruimd staat netjes!' Goed idee van die PVV, zou je zeggen.

Wat opvallend is, is dat elke 'autochtone' Nederland wel een mening heeft over integratie van niet-westerse immigranten. 'Als ze niet werken en de taal leren spreken, moeten ze maar terug naar hun eigen land!'. Maar als 'Achmed de buurman' wordt uitgezet, komt iedereen in opstand: 'die man doet zo z'n best!'. Kennelijk zorgt het onderlinge contact voor wederzijds respect en acceptatie, en blijken we minder ongenueanceerd dan wanneer we generaliseren. De eerste 'allochtonen' in Nederland werden hartelijk ontvangen en gemoedelijk opgenomen in de arbeidsgemeenschappen. Het was nieuw: mensen met veelal een kleurtje, die hun eigen cultuur en gebruiken meebrachten. Een waardevolle toevoeging voor de Nederlandse traditie van diversiteit en wederzijds acceptatie.

Waar het misging, is het punt dat die onderlinge verstandhouding afbrokkelde. Voor het gevoel van veel Nederlanders kwamen er steeds meer 'allochtonen', waardoor deze nieuwe-Nederlanders achterdochtig werden aangekeken en het onderlinge contact verwaterde. En door het weinige onderlinge contact kregen Nederlan-

ders weer kans makkelijk te kunnen generaliseren. Tegenwoordig zeggen we dat in bewoordingen als 'de multiculturele samenleving is mislukt'.

Het punt dat ik hiermee wil maken is dat de samenleving begint met onderling contact en inzicht in elkaars leven en cultuur. Ook afzonderen van probleemjongeren in tuigdorpen is geen oplossing voor alle problemen. In het 'christelijk rechtssysteem' is er straf, maar ook vergeving. We hebben de plicht ons ervoor in te zetten probleemjongeren weer op de rit te krijgen. We hebben de plicht om te zien naar onze naaste, juist als dit nieuwe-Nederlanders zijn die nog hun draai moeten vinden. Werk aan de winkel dus!

De provinciale statenverkiezingen liggen inmiddels net achter ons en zowel in de Eerste, als Tweede Kamer kan de ChristenUnie vol aan de bak om een uitgesproken christelijk geluid te laten horen. Niet om het kabinet ten val te brengen (dat mag ons doel niet zijn) maar wel om het beleid christelijk bij te stellen. Ook op het punt van veiligheid.

Het gaat niet alleen om hard straffen, maar ook om terug begeleiden naar de maatschappij. Iedereen moet mee kunnen doen in onze samenleving, ongeacht je geloof, geslacht, afkomst, sociale status of inkomen.

De ChristenUnie is de echte partij voor de vrijheid!

Robert Heij

De verschillende meningen in het (soft)drugsdebat.

Moeten we legaliseren of verbieden?

Nederland kent het zogenaamde liberaal gedogen met betrekking tot het softdrugsbeleid. Formeel is het gebruik van softdrugs verboden, maar het wordt getolereerd door de overheid. Binnen het politieke spectrum van Nederland leven er verschillende opvattingen over deze gedoogsituatie. ChristenUnie en D66 verschillen fundamenteel van mening als het gaat om de oplossingen van het drugsprobleem. Een beschouwing met André Rouvoet en D66-Kamerlid Boris van der Ham.

Door Jan-Hendrik van Sligtenhorst

Zowel ChristenUnie als D66 willen af van het huidige gedoogbeleid omtrent softdrugs. De kanten die beide partijen op willen verschillen echter van elkaar. Zo kiezen onder andere D66 en GroenLinks voor legalisering, terwijl de ChristenUnie gaat voor handhaving van de Opiumwet; officieel betekent dit dus het er een halt aan het gedogen wordt toegevoegd.

Legaliseren of verbieden?

Hoe erg beide partijen ook van elkaar mogen verschillen met betrekking tot het oplossen van het drugsprobleem, beiden maken zich evenveel zorgen over het probleem. "Het is niet zo dat liberalen alles maar goed vinden. Verslaving is niet liberaal. Juist vanuit mijn liberale principes ben ik streng", aldus Boris van der Ham. Volgens hem is er geen sprake van een gedoogbeleid, want de coffeeshops zijn aan hele strenge regels gebonden. Hij voegt er nog aan toe dat de drugsmaffia op straat bij D66 'niet in veilige handen' zijn. Maar waarom kiezen de sociaal-liberalen dan eigenlijk voor

het legaliseren van softdrugs? "Mensen hebben keuzevrijheid. Zo lang je met je keuze anderen maar geen schade berokkend, staat dit principe voor D66 als een boom. Cannabis is niet goed voor je, maar dat geldt ook voor bijvoorbeeld alcohol en tabak", legt Van der Ham uit. "Maar wij willen geen overheid die alles verbiedt, omdat het niet goed voor je zou zijn. Je moet niet alles waar een risico aan vast zit

verbieden. Dan zouden we ook bungeejumping moeten verbieden, want daar zitten ook hele grote risico's aan vast."

André Rouvoet ziet het huidige gedoogbeleid echter als een 'ongezonde situatie'. "In de huidige situatie zijn we structureel aan het gedogen dat de wet wordt overtreden. Drugs is slecht voor je, dus dat betekent dat er maatregelen genomen dienen

te worden. Wanneer je iemand toestemming geeft om de Opiumwet te overtreden, onderken je niet de ernst van het drugsgebruik”, aldus de politiek leider van de ChristenUnie.

D66 wil het gebruik van soft-drugs legaliseren om er zo betere controle op te houden. Rouvoet vindt dat argument echter geen hout snijden. “Het is naïef om te veronderstellen dat de problemen hierdoor worden opgelost”, geeft hij aan. “Drugscriminelen gaan zich na het legaliseren niet laten omscholen of zich melden bij het UWV. Het gaat criminelen om het geld. Zij zullen dus kiezen voor andere illegale praktijken, zoals harddrugs. Daar valt dan de winst te behalen.”

Maar wat wil de ChristenUnie dan met alcohol doen, volgens Van der Ham ‘de allergrootste harddrug’. Ook verbieden? “We hebben hier te maken met een

legaal product. Je hebt legale en illegale producten”, zegt Rouvoet hierover. “Op het gebied van alcohol zijn wij ook voorstander van een streng matigingsbeleid. Het feit dat legale producten ook schadelijk kunnen zijn, is echter geen reden om illegale producten te legaliseren. Ik vind dat geen zinnig argument.”

ChristenUnie als regeringspartij

Van 2007 tot 2010 maakte de ChristenUnie deel uit van de regering. “Wij hebben er voor gezorgd om andere accenten te leggen binnen het kabinet. Onder de paarse kabinetten was dit ondenkbaar. In het regeringsakkoord is een hele andere wind gaan waaien. Er is een ministerie van Jeugd & Gezin gekomen. Dat was winst. We hebben onder andere een afstandscriterium voor coffeeshops bij scholen geregeld. Deze maatregel is onderdeel van een totaalaanpak. We moeten coffeeshops buiten

de belevingswereld van jongeren houden.”

Volgens Van der Ham is een dergelijk afstandscriterium echter geen oplossing. “De coffeeshops zijn het probleem helemaal niet. Zij mogen niet verkopen aan minderjarigen. Doen zijn dit wel, dan zullen ze nog de volgende dag sluiten. Scholieren komen er helemaal niet binnen”, laat hij weten. “Deze oplossing heeft juist een averechts effect. De handel op straat zal door de maatregel namelijk alleen maar toenemen.”

Beide partijen zien wel brood in het geven van voorlichting. De hormonen slaan immers niemand over en daarom moet er vroeg worden begonnen met het geven van informatie over drugs en het wijzen op de gevaren ervan.

Conclusie

Ter herhaling: alle partijen zijn tegen drugsverslaving. Daar hoeft geen discussie over gevoerd te worden. Het grote drugsdebat gaat echter over de oplossingen. Gaan we de kant op van het legaliseren of de kant op van het verbieden? Het is een discussie die altijd gevoerd zal blijven worden binnen de Nederlandse politiek.

Supporteren, maar wel met mate(n)

Laatst moest ik in Beverwijk zijn, en dan denkt iedere voetbalek jammer genoeg gelijk aan Carlo Picornie, de Ajax-hooligan die het leven liet bij een veldslag op 23 maart 1997 tussen voetbalvandalen uit de haven- en de hoofdstad, ik was toen net drie dagen dertien. Dat Beverwijk ongetwijfeld ook aantrekkelijke kanten heeft, laat ik voor het gemak maar even buiten beschouwing. Ik dacht ook aan die battle. De beelden van het door het geweld omgeploegde weiland dat in mijn geheugen nog vol ligt met slagwerk om de ander de hersens in te slaan schieten nog voor mijn ogen langs.

Door William Poutsma

Groepen macho's (want bijna louter van het mannelijk geslacht) die elkaar opzweepen op de tribunes, weinig oog hebben voor het voetbal maar vooral voor de meegereisde supporters van de tegenpartij. Om het beeld te schetsen. Ze zijn niet alleen een gevaar voor andere supporters, maar ook voor voetballiefhebbers die nietsvermoedend – en niets kwaads in de zin hebbend – in het stadion genieten. Bij de beelden van de ramp in het Heizelstadion in Brussel in 1985 kan ik

nog de rillingen krijgen. Supporters van Liverpool bestormden voor de finale van de Europa Cup 1 tussen hun club en Juventus het neutrale vak waar vooral fans uit Turijn stonden. Deze meute vluchtte een kant van de tribune op, waar alleen een stalen hek op hen wachtte, en geen uitgang. Negenendertig mensen lieten het leven, verdukt tegen het hekwerk – tweeëndertig daarvan Italianen. Ook raakten 400 mensen gewond. Diep triest. De wedstrijd werd wel aangevangen, uit angst

voor verdere escalatie. Juventus won, vierde, maar kreeg op de dag zelf geen beker. Ongeveer anderhalve maand later dan de Beverwijkse clash – op 4 mei 1997 – stond ik in het Diekman Stadion in Enschede te kijken naar de wedstrijd van thuisclub FC Twente – Fortuna Sittard. Ik moest toen wel geweten hebben van 'Beverwijk', dat weet ik niet meer precies. Het Diekman was – want afgebroken in 1998 – een ovaal stadion met een sintelbaan. In de rondingen nog ouderwetse staantribunes. Mijn beste vriend had me uitgenodigd. Toen een speler van ons cluppie de bal per ongeluk onder zijn voet door liet glippen, de zijlijn over, riep ik 'sukkel'. Mijn vriend gooide pardoos mijn Twente-pet een eind weg. Ik was dan ook nog niet echt bekend met het fenomeen 'supporter-zijn door dik en dun'.

De onveiligheid in de stadions – dat zich uitte in rampen als in Brussel – werd grotendeels toegewezen aan de statribunes. Zittende mensen zouden beter te managen zijn. De stoelen in bejaardencentra moeten ook aan

Kernprogramma

Oog voor de toekomst. Onder deze inspirerende leus is **Perspectief actief** in de (jongeren)politiek. **Perspectief** bestaat 10 jaar, en dit tweede lustrum is een goed moment voor bezinning. Wat is ons uitgangspunt en waar baseren we onze politieke standpunten op?

Christelijke politiek is wereldwijd zeer divers. Het loopt uiteen van uiterst liberaal tot sociaal idealisme. **Perspectief** wil een duidelijke koers varen met inachtneming van de christendemocratische traditie. Daar is een kernprogramma voor nodig. Dit moet het vaste baken zijn waarop gekoerst wordt. Concreet krijgt dit kernprogramma een rol in de politieke praktijk van alledag; als houvast en bron van inspiratie.

Perspectief erkent dat de overheid door God is gegeven en in Zijn dienst staat. Als christenpolitici gebruiken wij de Bijbel, het gezaghebbend Woord van God, als fundament voor onze politieke overtuiging en activiteiten. **Perspectief** erkent de regels van het democratisch bestel en de rechtsstaat zoals die onder meer in onze Grondwet zijn vastgelegd. Daarnaast erkent zij de scheiding tussen kerk en staat: niet via de overheid maar via de kerk mogen mensen tot geloof gebracht worden.

De geformuleerde kernwaarden zijn abstract, maar vinden hun toepassing in de politieke praktijk van alledag. Ze geven richting aan de diepste laag van het publieke debat. In dit kernprogramma worden zes kernwaarden onderscheiden:

elkaar gekoppeld zijn, want als er chaos ontstaat, kan een losse stoel de hele boel blokkeren. De statribunes werden dan ook verboden. Daar wordt momenteel weer anders over gedacht – in Feyenoords' Kuip wordt gefantaseerd over tribunes zonder kuipstoeltjes - maar dat terzijde.. Laatst was ik in het Abe Lenstra Stadion in Heerenveen – thuishaven van de plaatselijke FC - en daar zag ik de harde kern van de thuisclub massaal staan. Het zal daar wel mee te maken hebben.

De trias politica zat al jaren in de maag met hooligans. Hoe te bestrijden en berechten. Daarom werd na lang politiek getreuzel in 2009 de Voetbalwet aangenomen door de Tweede Kamer en pas afgelopen zomer door de Eerste Kamer. Burgemeesters krijgen door de wet meer machtsmiddelen, waaronder gebieds-, contact- en samen-scholingsverboden en een meldingsplicht. De verordening kan ook gebruikt worden tegen andere overlastgevendende groepen. Dat laatste maakt het een belangrijke wet in de maatschappij. Samen met de invoering van het snelrecht en het supersnelrecht wordt overlast geven etc. in Nederland nu gelukkig een stuk moeilijker.

En ikzelf? Ik heb teveel ontzag voor de politie, ben te weinig een groepsdier en bovenal gebruik ik alcohol met mate – en drugs al helemaal niet – om tot wanordelijkheden over te gaan. Maar een auto kratten van een vriend moet wel kunnen natuurlijk, als je het maar snel weer opruimt.

Maar eigenlijk ben ik alleen maar een volger van Twente. Het was wel prachtig toen ze vorig jaar kampioen werden. Ik was van plan om naar Entscheidung (Enschede etymologisch verklaard) te togen voor de huldiging, maar niemand die ik kende wilde mee. Dus ik ook niet. Een nepfan ben ik, ik schaam me er nog steeds voor. Een groepsdier moet je dus zijn, als supporter, als één man achter je team. Maar wel met mate(n).

Waardigheid van de mens

Ieder mens is van gelijke waarde als geliefd schepsel van God. Bij deze menselijke waardigheid horen het recht op voedsel, kleding, onderdak, onderwijs, werk, vrije tijd en een gezonde leefomgeving. Daarbij staat de economie in dienst van de mens. De overheid moet zich voor de sociale rechten inzetten en een bestaansminimum garanderen. Ze schept hierdoor de randvoorwaarden waardoor de mens zich kan ontplooiën in de samenleving.

Beschermwaardigheid van het menselijk leven

Ieder mensenleven is een uniek schepsel. Vanaf het allereerste begin tot het einde is dit unieke leven beschermwaardig. In de praktijk wordt veel weerloos leven vernietigd. De individuele keuzevrijheid reikt ver, maar mag geen excuus vormen voor het aantasten van het eigen leven of dat van een ander. De overheid moet daarom ingrijpen om het leven te beschermen. Daarbij heeft de overheid een rol in het beschermen van de gezondheid en integriteit van het menselijk lichaam.

Beschermwaardigheid van de schepping

De mens mag gebruik maken van de mogelijkheden die de aarde biedt. Dit is echter geen vrijbrief voor uitbuiting. De mens is aangesteld als rentmeester over deze aarde, die intrinsieke waarde heeft. Dit houdt in dat zij de aarde met alles wat daarop leeft goed moet beheren. Het welzijn van komende generaties is even waardevol als dat van de huidige generatie. De realiteit is dat er vaak roofofbouw gepleegd wordt op de aarde. De overheid moet ingrijpen wanneer menselijk handelen leidt tot uitputting en vervuiling van de aarde.

Vrijheid van de mens

Alle mensen hebben recht op vrijheid van godsdienst, meningsuiting, vereniging en vergadering, en vrijheid om onderwijs in te richten naar de visie van ouders. De overheid moet deze vrijheden waarborgen, inclusief de vrijheid om geloofsovertuiging uit te dragen en in maatschappelijk verband vorm te geven. Aan alle vrijheden zitten grenzen en verantwoordelijkheden. De overheid moet zorg dragen voor evenwicht tussen grondrechten zodat aan ieder mens recht wordt gedaan. Daarbij heeft de overheid oog voor de rechten van minderheden.

Vrijheid van het samenleven

God geeft bij de schepping aan dat het goed is voor de mens om samen te leven. Verschillende maatschappelijke verbanden, waaronder het gezin, kerk en verenigingen, geven vorm en inhoud aan het samenleven. Gezinnen en andere verbanden dragen in eerste instantie verantwoordelijkheid voor zichzelf. Het is aan de overheid gemeenschapsverbanden niet te dwarsbomen en waar nodig te ondersteunen.

Internationale rechtvaardigheid

Verantwoordelijkheid voor onze naaste houdt niet op aan de grens. De overheid moet zich wereldwijd inzetten voor de waardigheid van de mens, beschermwaardigheid van de schepping en menselijke vrijheden. Internationale samenwerkingsverbanden zijn een middel, geen doel op zich, om in de wereld aan deze kernwaarden te werken. Machtsuitbreiding van deze verbanden is alleen geoorloofd als dit leidt tot het effectiever nastreven van de kernwaarden.

Als de rechten van mensen worden geschonden dienen degenen die hier verantwoordelijk voor zijn te worden aangesproken en waar nodig zijn sancties mogelijk. Als laatste redmiddel kan militair worden ingegrepen.

De provincie: meer dan de regio

Door Frits Tromp

Provincies trekken dit jaar 1,9 miljoen euro uit voor de Provinciale Statenverkiezingen. Dat meldde de NOS een maand voor de verkiezingen. Het te besteden bedrag is anderhalf miljoen minder dan de vorige Statenverkiezingen in 2007. De financiële en economische crisis zou de oorzaak zijn van de mindere besteding van deze verkiezingen. Wat is het nut van de provincie?

Twee weken geleden mochten alle 'kiesgerechtigde Nederlanders' naar de stembus voor de Provinciale Staten. Dit is het politieke bestuur in de provincie. De leden van de Staten worden door de bevolking van de provincie gekozen. Deze verkiezingen gaan op dezelfde manier als dat de gemeenteraad en de Tweede Kamer worden gekozen.

Na de verkiezingen worden in elke provincie nieuwe bestuurscolleges gevormd. Net als bij de Tweede Kamerverkiezingen en de gemeenteraadsverkiezingen moet doorgaans een coalitie worden gevormd tussen partijen die samen de meerderheid vormen in de Provinciale Staten. Het bestuurscollege in de provincie wordt de Gedeputeerde Staten genoemd. Zij vormen het dagelijks bestuur van de provincie. Aan het hoofd van de Gedeputeerde Staten is de Commissaris der Koning(in) (CdK). Deze wordt door de koning(in) benoemd. In

Limburg wordt de Commissaris der Koning(in) ook wel Gouverneur genoemd.

Provincie en Eerste Kamer

Behalve dat de Provinciale Staten invloed heeft op de eigen provincie, vormen de twaalf provinciebesturen een belangrijk onderdeel binnen de landelijke politiek. De Statenleden kiezen namelijk ook de leden van de Eerste Kamer, ook wel de Senaat genoemd. Met ons kiezen van het provinciebestuur staat ook de uitkomst van de Senaat min of meer vast, ervan uitgaande dat de Statenleden op partijgenoten stemmen.

Voor een kabinet is het prettig als in de Eerste Kamer een meerderheid is voor de coalitie. Daarmee worden politieke problemen zoveel mogelijk voorkomen. Om een coalitiemeerderheid in de Senaat te krijgen, is het dus verstandig voor een politieke partij om in de provincies zoveel mogelijk stemmen te winnen. Overigens zijn de leden van een partij in de Staten niet verplicht om op hun partij voor de Eerste Kamer te kiezen.

Rol van Eerste Kamer

De Eerste Kamer is medewetgever. Nadat de Tweede Kamer een wetsvoorstel heeft aangenomen, moet ook de Eerste Kamer het wetsvoorstel nog goedkeuren. In tegenstelling tot de Tweede Kamer kan de Eerste Kamer wetsvoorstellen niet meer wijzigen. Ook ontbreekt bij de Eerste

Kamer het recht van initiatief om zelf een wet te maken.

Tweede Kamerleden hebben het recht om zelf een voorstel voor een wet aan de Tweede Kamer aan te bieden. Een dergelijk voorstel wordt op vrijwel dezelfde wijze behandeld als wetsvoorstellen die door de regering worden ingediend. Als de Tweede Kamer het voorstel aanvaardt, wordt het daarmee een initiatiefvoorstel van de Tweede Kamer, dat daarna bij de Eerste Kamer wordt ingediend.

De Eerste Kamer beschikt wel over controlerechten, maar maakt daar minder gebruik van dan de Tweede Kamer.

Senatoren

Eerste Kamerleden vergaderen als regel slechts één à twee keer per week. Daarom hebben Eerste Kamerleden vaak een andere (hoofd)functie. In de Eerste Kamer zitten enkele hoogleraren zoals ChristenUnie-senator Roel Kuiper, rechters, advocaten, burgemeesters en voorzitters van adviescolleges.

Deelnemende partijen

Net als in de gemeenteraad zijn er in de provincie lokale of regionale partijen, zoals een provinciale Leefbaar-partij. Deze partijen kiezen vaak voor de Onafhankelijke Senaatsfractie. Tijdens de afgelopen periode was Hendrik ten Hoeve de senator namens deze partij. Hij is afkomstig uit de Fryske Nasjonale Partij (FNP). Van deze man gaat het verhaal,

Provincie

dat hij het woord 'Holland' uit het paspoort wil hebben ('Holland' is vaak de enige vertaling van 'Nederland' in een anderstalig paspoort). Want als rasechte Fries heeft hij niets op met Holland, maar wel met 'Nederland'.

De gemiddelde leeftijd ligt in de regel iets hoger dan in de Tweede Kamer. Er is de afgelopen perioden zowel een heel jong lid (de SP'er Van Vugt kwam als 19-jarige de Eerste Kamer in) als een lid met een hoge leeftijd (de heer Batenburg was 76 jaar toen hij senator werd) geweest. Verder maken er de laatste jaren opvallend veel oud-bewindslieden en oud-Tweede Kamerleden deel uit van de Eerste Kamer.

Net als in de Tweede Kamer is het merendeel van de leden van de Eerste Kamer academisch of in het hoger onderwijs geschoold. Het aantal vrouwen heeft zich sinds de jaren zeventig gestabiliseerd op ongeveer een derde van alle leden.

Ook in de Eerste Kamer ontstaan soms eenmansfracties. De Turks-Nederlandse Düzgün Yıldırım kwam namens de Socialistische Partij in de Eerste Kamer, maar werd door het bestuur uit de partij gezet. Hij bleef echter in de Kamer, als eenmanspartij.

Koninkrijk der Nederlanden
Terwijl in Nederland de provinciale besturen zijn gekozen, zijn op de Antillen ook verkiezingen gehouden. De Antilliaanse bevolking op Bonaire, St. Eustatius en Saba kozen hun eigen 'Provinciale Staten': de Eilandraden. Vanaf 10 oktober 2010 vormen

de zogenoemde BES-eilanden (BES verwijst naar de beginletters van de eilanden) het Caraïbische Nederland. Dat houdt in dat ze een soort gemeente vormen binnen Nederland. Voor 10 oktober 2010 vormden deze eilanden samen met Sint-Maarten en Curaçao de Nederlandse Antillen, een land binnen het Koninkrijk der Nederlanden. Deze laatste twee eilanden vormen nu elk een eigen land, net als Aruba al een aantal decennia is.

Nederland heeft een minister-raad, die elke vrijdag bij elkaar komt. Regelmatig komt ook de Rijksministerraad bijeen, wanneer onderwerpen worden besproken die het hele koninkrijk aangaan. Deze uitgebreide ministerraad bestaat uit de ministers van Nederland, aangevuld met de Gevolmachtigde Minister van Aruba, Curaçao en Sint-Maarten. Deze gevolmachtigde ministers vertegenwoordigen het land waar zij vandaan komen. Hij kan daarom gezien worden als een omgekeerde gouverneur.

Conclusie

De provincie is een politieke bestuurslaag. Ondanks dat voor de Provinciale Statenverkiezingen weinig aandacht is, gelden deze verkiezingen wel als belangrijk. Want de leden hiervan kiezen de Eerste Kamer, dat ook wel de Senaat wordt genoemd. In deze Kamer worden wetten gecontroleerd, door mannen en vrouwen die eens per week een dag bij elkaar komen. De overige dagen van de week vervullen de senatoren andere functies. In het Caraïbisch gebied liggen de voormalige Nederlandse

Antillen. Aruba is sinds jaar en dag een autonoom land binnen het Koninkrijk, Curaçao en Sint-Maarten vormen sinds oktober 2010 een autonoom land. De overige eilanden, Bonaire, Sint-Eustatius en Saba, zijn sinds de herfst van vorig jaar gemeenten binnen het land Nederland. Ze horen niet bij een specifieke provincie, en hebben hun eigen Eilandraden (soort gemeenteraad).

De provincie is dus veel meer dan een regio of een gebied. In politiek opzicht heeft de provincie een dubbele functie. Enerzijds besturen de politici (de Gedeputeerde Staten en de Provinciale Staten) hun eigen provincie, waarbij ze vooral over ruimtelijke ordening besluiten nemen. Aan de andere kant kiezen de Provinciale Staten de leden van de Eerste Kamer. De leden in de provincie kiezen doorgaans voor de leden van hun eigen partij voor de Senaat. Het maakt dus uit of en op welke partij je hebt gestemd bij de Provinciale Statenverkiezingen.

Fotobijschrift: Op de foto het Provincie-huis van Utrecht. Een symbool van een dubbele politiek: hier worden provinciale zaken besproken, en ook de leden van de Eerste Kamer gekozen. Bron: nl.wikipedia.org

Analyse WikiLeaks: snel en beweeglijk contra de veiligheid

Door William Poutsma

WikiLeaks (WL). Een samensmelting van het woord Wiki (rap en mobiel, in het Hawaïiaans) en Leaks (lekken in het Engels). Dat eerste kennen we van de openbare encyclopedie op internet Wikipedia, waar WL dan weer niets mee te maken heeft, om dat maar even uit de lucht te halen. Het is in ieder geval geen onderdeel ervan. De aanpak van de encyclopedie en de beweging WL hebben wel wat overeenkomsten. Maar daar waar Wikipedia bij steeds meer mensen in achting is gestegen, is dat bij WL nog maar de vraag. De wereld is verdeeld in twee kampen. Wat WL aanstipt en losmaakt, doet sommige grondrechten en -wetten op hun funderingen schudden.

Om het even snel uit te leggen: WL is een in 2006 opgericht platform waar klokkenluiders onthullingen kunnen plaatsen, uitgelikte documenten en video's over vooral overheidsinstanties maar ook bedrijven. Ikzelf hoorde voor het eerst van de beweging (het is nu groter dan alleen een site, de site al ontstegen) enkele jaren geleden. Toen had ik nog niet vermoeden dat het zo zou exploderen. Ik schaarde WL in het rijtje The Pirate Bay, Phishing, en recenter: de Piratenpartijen. Maar ik wil het niet hebben over copyright et cetera maar vooral over de bedreigingen die voortvloeien uit dat wat WL teweegbrengt en of dat opweegt tegen de onthullingen.

WL-oprichter Julian Assange is de spil in de verpersoonlijking van een wereldwijde discussie hoe om te gaan met de duizenden gelekte documenten, de laatste tijd vooral zogenaamde 'cables', informele correspon-

dentie tussen overheden, tussen ambassades. Assange werd door de lezers van Time als Aardbewoner van 2010 gebombardeed, maar de redactie koos toch 'veilig' voor Facebook-oprichter Mark Zuckerberg – ook een zeer clevere diginerd. Overigens, Assange's gezicht is wel het middelpunt van een prachtige foto van de Ierse fotograaf Seamus Murphy. Hij won ermee de tweede prijs van de World Press Photo, categorie 'Mensen in het nieuws'. Julians linker-oog wordt gevangen door een blauwe lens, waardoor het lijkt alsof hij een lapje erover draagt, alswaare hij een piraat. Ondanks zijn 39 jaar lijkt hij toch al getekend door de verwickelingen. Zijn grijze haarkleur helpt ook al niet. Het moment van opname is 30 september in Londen.

Video

WL kwam voor het eerst groot in het nieuws op 5 april vorig jaar toen het een video plaatste van een helikopteraanval door Ameri-

kanen op onschuldige mensen in Bagdad in 2007. Twaalf mensen werden gedood, waaronder twee Reuters-journalisten. Mensen in een toesnellend busje die de gewonden wilden verzorgen, werden ook beschoten. Het leger verdacht vervolgens haar inlichtingenexpert Bradley Manning ervan de video te hebben gelekt. Hij was gestationeerd in Irak en volgens Wikipedia wordt hij nu in Koeweit ondervraagd.

Deze Leak is ook aanleiding voor de Amerikaanse overheid om jacht te maken op Assange.

Op 25 juli publiceerde de site meer dan 90.000 documenten over de oorlog in Afghanistan. Een speciale eenheid werd hierin veelvuldig genoemd, die gevaarlijke opstandelingen uit de weg moest ruimen. Hierbij zouden burgerslachtoffers gevallen zijn. Wederom werd Manning hiervan verdacht. Diverse wereldleiders en andere politici reageerden negatief over de ontluiking. Hier en daar werd zelfs opgeroepen tot uitlevering van Assange. In Amerika – natuurlijk niet vies van overdreven meningen – werd onder meer door Sarah Palin opgeroepen de WL-oprichter vogelvrij te verklaren, te doden. Op 23 oktober lekte de site ook nog eens bijna 400.000 docu's over de Irak-oorlog. Op 28 november werden 250.000 telegrammen (cables) vrijgegeven, vanuit Washington verstuurd naar ambassades in de wereld.

Is Assange verder een onbe-

sproken blad? In ieder geval vaardigde de Zweedse politie in november een internationaal arrestatiebevel tegen hem uit op verdenking van verkrachting. Interpol zette hem vervolgens op de lijst van gezochte criminelen. Op 7 december gaf hij zich in Londen over aan de politie. Hij zou daar in een journalistenclub hebben gebivakkeerd. Want in die beroepsgroep zitten vele vrienden. Niet alleen uit sympathie maar ook wel een beetje uit eigen belang: een betere bron kun je je niet wensen, toch? Overall en nergens vandaan probeert de site geld bij elkaar te sprokkelen voor het faciliteren van de werkzaamheden, maar ook in dit laatste geval voor de borgsom. Van over de hele wereld wordt de Assange-trein gespekt met donaties. Creditcardmaatschappijen en dergelijke probeerden – onder druk van Amerika – deze geldstromen te blokkeren. Ook providers van de website zeiden hun overeenkomst met de site op. Maar omdat WL drijft op hackers was dit snel verholpen, ook omdat andere internetbedrijven wel bereid waren de site te hosten. Assange is nu op borgtocht vrij. Op 24 februari spreekt de Engelse rechtbank zich uit over de uitlevering aan Zweden. Als u dit leest weet u de uitkomst. Het Scandinavische land staat op goede voet met Amerika, zodoende leeft ook de angst onder de WL-fans dat hij gelijk door-gesluist wordt. Overzees wacht hem een groter ‘pak slaag’.

Opunie

Op de in pretentie onafhankelijke opiniesite van het We-

tenschappelijk Instituut van de ChristenUnie – www.opunie.nl – werden door medewerker Geert Jan Spijker en ons aller voorzitter Robert Heij artikelen geschreven over deze kwestie. Spijkers kapstokje in ‘De lichtzinnige filosofie van WikiLeaks’ (13 december) is het geroep van enkele hackers bij DWDD dat ze zo een heel land plat kunnen leggen. Dat wordt in zijn artikel snel ontkracht. Maar Spijker zegt dat ‘s mans oren meer gespist zijn bij dergelijke gebeurtenissen na de arrestatie van Assange. Diens drijfveer is volgens de WI-employee oneindige openheid en vrijheid. Maar wel zonder duidelijk doel. Men denkt alleen maar in termen van ‘de overheid is sowieso slecht’. Zo zwart-wit denk ik niet. WL staat ook wel een beetje voor aap, want beschermt haar klokkenluiders, houdt ze in de anonimiteit. Dat is dan weer niet echt open.

Spijker heeft het vervolgens over de overheid als een van God gekregen gift. Iets wat bij reaguurders op de site in slechte aarde valt. Want daarmee schiet hij als ‘halve politicus’ zichzelf in de voet, qua arrogantie. Alaaaf. Spijker legt later uit dat hij zichzelf niet ziet als gift van God, maar dat het eerder doorspeelt in zijn drijfveren. Een taak van God. Hij wijst op de anarchistische insteek van WL, die uiteindelijk de wereldvrede niet dient. Voor meer inhoud zou ik deze discussie er toch maar even op na-slaan, digitaal.

Heij verbaast zich in ‘WikiLeaks juist gevaar voor wereldvrede’ (4 februari) over het idee van een

Noorse parlementariër om WL voor te dragen voor de Nobelprijs voor de Vrede. Door de geloosde cables wordt nu de positie van Amerikaanse diplomaten in den lande moeilijker tegenover de lokale autoriteiten, terwijl daar juist optimalisering wordt nagestreefd. Overigens, Heij stipt wel aan dat we nu eindelijk zeker weten dat Amerikaanse kernwapens in Volkel liggen opgeslagen. Iets wat zeventien miljoen bondscoaches allang vermoedden. Heij hekelt ook het populisme van onze Kamerleden. Deze beschermen de privacy van ons enerzijds, maar juichen bij de schending van die van ambtenaren van de Verenigde Staten. Robert H. pleit voor meer denken voor doen, eerst goed nadenken of plaatsing van documenten de wereldvrede dient, in plaats van zomaar rücksichtslos leaken.

Een reactie op zijn artikel spreekt boekdelen. Een reactionair verhaspelt zich: „Wat ik een interessante tendens vind is dat het wantrouwen in de maatschappij en de politiek afneemt en WL is daarvan een symptoom”. Uit het vervolg blijkt dat degene ‘vertrouwen’ bedoelt. Ik vind het kenmerkend voor deze globale discussie. De combinatie van zoveel meningen en honderdduizenden documenten maakt het debat diffuus. Wat Spijker aanhaalt is dat we als christenen aan de ene kant bang zijn voor een tirannieke overheid, maar aan de andere kant verantwoordelijkheid niet moeten laten ondersneeuwen. Hiervoor is morele vorming nodig, in gezin, onderwijs, kerk, kinderopvang... en de politiek.

Reisverslag

Werkbezoek aan Israël

Roosmarijn Veldstra

Nog net op de valreep kreeg ik, vlak voor mijn aftreden als penningmeester, een bijzondere gelegenheid om een week naar Israël te gaan. Tijdens deze reis heb ik ontzettend veel dingen van Israël mogen zien, zowel de politiek inhoudelijke zaken als de Bijbelse plekken die Israël rijk is. Tegelijk heb ik ook een heel andere kant van Israël gezien, die niet in de westerse media naar voren komt. Voordat ik naar Israël ging, had ik een bepaald beeld van Israël, waarvan ik dacht dat dit redelijk objectief was. Tijdens deze reis kwam ik erachter dat mijn mening helemaal niet zo objectief was, maar dat ik veel van de Israëliëse situatie niet kende. Hierbij een verslag van deze indrukwekkende reis.

De groep bestond uit zes personen: twee CDA'ers, twee CU'ers (waaronder ik) en twee SGP'ers. Gezien de verschillende meningen, zorgde dat voor leuke situaties, maar ook goede discussies over Israël. Wegens veiligheidsoverwegingen zullen de namen en plaatsen niet genoemd worden.

Israël is een land waarin veel verschillende meningen heersen en veel verschillende visies op het conflict zijn. In de vele gesprekken die we deze week gehad hebben (in totaal 38), hebben we een aantal van die meningen kunnen horen.

Vrijdag 30 april

Op Koninginnedag sta ik al vroeg in de ochtend klaar op Schiphol om, via Zürich, naar Nazareth te vliegen. Nadat we onze koffers in ons hotel hebben gebracht, is onze eerste activiteit een rondleiding door Nazareth. We gaan o.a. naar de berg waar Jezus van de berg zou worden geworpen (Lucas 4: 29-30). 's Avonds hebben we een diner met een Israëliëse Arabier die zijn visie op de politieke situatie met ons deelt. Hij is zeer positief over de huidige situatie, geeft aan dat er vrij weinig problemen waren als mensen elkaar maar respecteerden en elkaar met rust lieten. Hij is van mening dat zowel Arabieren, als joden samen in Israël konden leven. Aan het eind van deze avond krijg ik bijna het idee dat er eigenlijk niets aan de hand is in Israël en dat het over het algemeen in vrede samenleeft. Alleen het feit dat er een spandoek voor Allah voor een rooms-katholieke kerk hangt, die niemand durft weg te halen, laat zien dat het misschien toch niet zo rooskleurig is....

Zaterdag 01 mei

Onze dag begint met een bezoek aan Nazareth Village, waarbij ze een indruk geven hoe Nazareth eruit zag in de tijd van Jezus. Er staan verschillende huizen en er zijn zelfs mensen aanwezig die laten zien hoe bepaalde beroepen werden uitgevoerd. In Nazareth Village krijgen we een rondleiding van een evangelist die over zijn werk vertelt. Hij is minder positief over de toekomst, mede omdat hij vaak onder dreigende omstandigheden moet werken. Hij vertelde dat het voor christenen lastig is om hun geloof openlijk te uiten, zonder lastig gevallen te worden door Moslims of Joden. Zo is het voor Joden heel moeilijk om zich te bekeren tot het Christendom, vooral door de reacties van de omgeving. Aan het eind van de middag vertrekken we richting Jeruzalem. Onderweg maken we o.a. een stop bij een herdenkingsplaats waar 13 vrienden van onze gids omgekomen zijn tijdens een bomaanslag. Op dat moment zie ik voor het eerst wat een effect de oorlogen hebben op de inwoners van Israël. Iedereen kent wel een familielid of goede vriend die omgekomen is door bomaanslagen. Het is een leven waar men zich constant van oorlog bewust is, iets waar wij vaak alleen bij stilstaan bij geschiedenislessen of op 4 mei....

Zondag 02 mei

We beginnen de dag met een dienst in de Christ Church. We gaan, grotendeels lopend over de muur, via de oude stad terug naar ons hotel. Daar wacht een Christen-Arabier op ons, die ons zijn ervaringen vertelt. De verhalen die hij ons vertelt, doen mij realiseren hoe gevaarlijk de situatie voor

Één van de vele herdenkingsplekken voor mensen die zijn omgekomen tijdens bomaanslagen.

christenen kan zijn! Deze man is ook niet positief over de toekomst. Hij is van mening dat de Arabische wereld Israël nooit zal accepteren en dat het daarom nooit tot permanente vrede zal kunnen leiden...

Na drie dagen in Israël merk ik al wel dat de situatie alleen maar complexer lijkt te worden, en dat het steeds moeilijker zal gaan worden om een mening over deze situatie te vormen.

Maandag 03 mei

Onze vierde dag begint al heel bijzonder door een ontbijt met een minister. Omringd door verschillende veiligheidsmensen, kunnen wij al onze vragen aan deze minister stellen. Deze minister is echter ook niet positief over de situatie. Volgens hem zal er nooit een oplossing komen en een 2-staten oplossing is volgens hem uitgesloten. Ook hij vertelt ons dat de Arabieren Israël nooit zullen erkennen. 's Middags gaan we naar de 'andere kant' van de veiligheidsmuur, waar we een bezoek brengen aan een baptistenpredikant die bewust in Palestijns gebied woont en werkt. Ik ben vooral geschokt door het grote verschil aan de beide kanten van de muur. Eenmaal door de zware beveiliging van de

veiligheidsmuur heen, lijkt het alsof ik in een Oost-blokland ben. De gaten in de straten en het primitieve uiterlijk van de huizen is een groot verschil met het beeld wat we tot nu toe hebben gezien. De predikant vertelt ons dat het geen gemakkelijk leven is, zeker niet nu de christenbevolking naar 10% van de populatie gedaald is. Ook zorgt de overheid niet voor de maatschappij, wat het armoedige karakter veroorzaakt.

's Avonds overnachten we, in groepjes van twee, bij verschillende gastgezinnen. Mijn gastgezin blijkt een orthodox Joods gezin, dat heel anders ingesteld is dan ik verwacht had. Zo draagt de man gewone kleren en heeft hij kort haar, met een korte baard (in tegenstelling tot de lange baarden, hoge hoeden en zwarte jassen die ik tot nu toe gezien heb). Zijn vrouw en hij zijn jaren geleden naar Israël vertrokken en hebben tot nu toe al veel meegeemaakt in Jeruzalem. Onze gastvrouw vertelt mij hun ervaringen met de bomaanslagen en wat een impact dat heeft (gehad) op de Joodse gemeenschap. De broer van onze gastvrouw, is met zijn hele gezin omgekomen bij een zelfmoordaanval. Je kunt aan haar merken dat ze nog steeds verbitterd is en dat ze een enorme wrok tegen de Arabieren koestert. Zij vinden de bouw van de veiligheidsmuur een goede zaak, omdat men nu veel minder zelfmoord aanslagen hebben. Een 2-staten oplossing zien ze niet snel komen, omdat ze er niet in geloven dat de Moslims de Joden ooit zullen accepteren. "Uiteindelijk hebben ze toch het

Onze groep

doel om de Joden te vernietigen". Tot nu toe heb ik al zoveel verschillende meningen gehoord, waarvan sommige heel positief, en andere heel negatief. Ik begin steeds meer te twijfelen of er überhaupt een oplossing is voor de problemen in Israël...

Dinsdag 04 mei

Na afscheid te hebben genomen van ons gastgezin, zijn we klaar voor een politieke dag. Na de vele gesprekken wordt des te meer duidelijk hoe ingewikkeld de situatie is. De verschillende Knessetleden en ambtenaren hebben allemaal een andere visie op het probleem, en daarbij ook verschillende oplossingen. Sommige zijn van mening dat een 2-staten oplossing (op termijn) mogelijk zou zijn, anderen vinden dat geen realistisch idee. Aan het eind van deze dag loopt mijn hoofd over van meningen, ideeën en verhalen die ik die dag gehoord heb, hoog tijd om het allemaal te laten bezinken.

Woensdag 5 mei

Dit was een zeer bijzondere dag omdat we hier een bezoek brengen aan twee steden die erg zwaar geleden hebben, en nog lijden, onder de vele bomaanslagen vanuit de Gaza strook. Tijdens onze bezoeken worden we dan ook duidelijk geïnstrueerd over het stappenplan als we een sirene horen gaan. Als de sirene gaat moeten we zorgen dat we binnen 10 tellen in een schuilkelder zijn. Deze schuilkelders staan daarom overal en geven toch een heel bijzonder beeld van de stad. Onze besprekingen zijn ondergronds, om veilig te zijn voor bomaanslagen. Bij ons bezoek aan de opslagplaats hebben we zelfs de bom gezien die de dag ervoor gevallen was. Tot op de dag van vandaag valt er gemiddeld één keer per week een bom. We zien verschillende mensen die getraumatiseerd zijn geraakt door de aanslagen. Sommige mensen kunnen, een jaar nadat hun huis is verwoest door een bomaanslag, nog steeds niet volledig werken. 's Avonds gaan we naar een hotel in Ariël. Dit ligt in één van de gebieden waar nog steeds veel discussie

over is. De eigenaar van het hotel vertelt ons hoe hij een zelfmoordaanslag heeft voorkomen, maar zelf wel ernstig verwond raakte. Eerder dat jaar was zijn hotel het doelwit van een aanslag, wat nog steeds te zien was aan de vloer van het hotel. Deze dag is één van de meest indrukwekkende dagen van mijn reis. Niet alleen door de ingrijpende verhalen, maar ook omdat ik even een paar uur heb mogen ervaren hoe het is om onder zulke dreigende omstandigheden te leven en constant op je hoede te moeten zijn.

Donderdag 06 mei

Vandaag brengen we met een kogelvrije bus een bezoek aan de Westbank. Wat een bijzondere ervaring om een kans te krijgen door deze gebieden te rijden, wat je als toerist niet zou doen. We hebben gesprekken met Joden die in de settlements wonen. Settlements zijn Joodse gemeenschappen in Palestijns gebied. Het was heel indrukwekkend om te horen hoe gepassioneerd deze mensen zijn en sterk zij ervan overtuigd zijn dat Israël aan de Joden toebehoort. Ze vinden het helemaal niet erg als er Arabieren in het gebied wonen, en ze hebben vaak een goede band met de Arabieren. Ze vinden echter niet dat het land uiteindelijk eigendom van de Arabieren moet worden, omdat het land door God aan de Joden is toegezegd. Het geeft weer een heel andere kijk op de situatie. Ik had vooraf het idee dat de Joden een stuk land bezetten wat volgens officiële afspraken aan de Arabieren was toegezegd, maar deze bezoeken hebben weer een ander licht op de situatie geworpen. Het maakt het er alleen niet gemakkelijker op om een mening te vormen...

Vrijdag 7 mei

Na al deze indrukwekkende gesprekken en vele indrukken is de vrijdag gevuld met een bezoek aan Yad Vashem. Dit is een museum over de Holocaust. Het is ontzettend aangrijpend om te zien wat er allemaal gebeurd is in deze tijd. Het museum is erin geslaagd om je een heel duidelijk beeld

Het uitzicht over Jeruzalem

De gouden koepel

te geven en was behoorlijk confronterend. Het is zeker een aanrader om heen te gaan, mocht je ooit in Israël komen. Het heeft me wederom laten zien wat afschuwelijke periode dit is geweest, die zich nooit meer mag herhalen!

De vrijdagavond is een belangrijke avond in Israël: het is de sabbatavond. We brengen een bezoek aan de Klaagmuur, waar veel Joden elkaar ontmoeten. Ik ben hier diep onder de indruk geraakt van de eenheid die deze samenkomst uitstraalde en van de vrolijkheid die er heerst. Als gereformeerde Nederlandse, heb ik toch nooit zo vrolijk dansend en zingend het begin van de rustdag gevierd.... Na het bezoek aan de Klaagmuur hebben we een diner bij een joods gezin, die ons de joodse gebruiken van de sabbat uitlegt.

Zaterdag 8 mei

Onze laatste dag in Israël begint met een bezoek aan de synagoge en een bezoek aan de graftuin. Het is een mooie afsluiting van een nog mooiere reis. Helaas moeten we daarmee ook afscheid nemen van dit indrukwekkende land en zijn we zaterdagavond weer veilig op Schiphol aangekomen.

Tijdens deze week heb ik heel veel meningen en visies gehoord. Het heeft me laten inzien dat het een zeer complexe situatie is, waar geen eenduidige oplossing voor bestaat. Het is voor mij wel duidelijk geworden dat op dit moment een 2-staten oplossing niet mogelijk is, en dat ik niet weet of dat ooit mogelijk gaat zijn. Waar het op veel plekken goed gaat in Israël, gaat het op veel plekken ook nog vaak mis. In het handvest van de Hamas staat dat de Joden vernietigd moeten worden. Aangezien de Hamas heel machtig is in de Palestijnse gebieden geloof ik niet dat ze ooit in harmonie samen kunnen

Israël

leven met de Joodse gemeenschappen. In Nederland heb ik vaak gedacht dat de veiligheidsmuur oneerlijk was. Ik heb echter door de verschillende gesprekken de mening gekregen dat het helaas nodig is. Hoewel het voor veel mensen lastig is om van Palestijns gebied naar de andere kant van de muur te komen, de veiligheidsmaatregelen zijn wel nodig. Er zijn nu veel minder zelfmoordaanslagen dan er waren voordat de muur er kwam. Ondanks dat ik tijdens deze reis voornamelijk de Israëlische kant van het verhaal heb gehoord, ontken ik niet dat de Palestijnse gemeenschap veel lijdt onder de situatie. Mensen leven vaak in armoedige omstandigheden, hebben geen werk en er zijn weinig sociale voorzieningen. Dit is echter, naar mijn mening, niet allemaal op Israël af te schuiven. Ook de PLO heeft hierin haar verantwoordelijkheid om te zorgen voor haar gemeenschap. Gelukkig heb ik tijdens dit bezoek vaak gehoord dat er positieve toekomstvisies zijn op een herstelde samenwerking met Palestijnse steden. Veel van deze samenwerkingsovereenkomsten zijn door bomaanslagen verbroken, maar er is een heel aantal mensen in Israël dat deze samenwerkingsovereenkomsten weer op wil pakken. Ik hoop dat dit door mag zetten en dat er op deze manier toch een werkbare situatie mag ontstaan.

Een kant en klare oplossing voor dit probleem heb ik niet. Het is ontzettend complex en ingewikkeld. Ik heb alleen wel kunnen zien dat de situatie waar Israël in verkeert, vaak anders is dan de westerse media doen voorkomen. In Israël werd ik mij pas van bewust van het subjectieve beeld dat we in Europa door krijgen. In de media wordt vaak alleen de kant van Palestina belicht, terwijl Israël steeds meer in een negatief daglicht komt te staan. Ik heb van deze reis geleerd dat we op moeten passen om teveel op één partij te gaan focussen. Dat we moeten oppassen niet teveel af te gaan op wat de media ons laten zien, maar beide kanten van het verhaal moeten opzoeken. Beide partijen maken fouten, maar vaak wordt maar één kant van het verhaal in de media belicht. Ik hoop dat dit verslag wat tegenwicht kan bieden door aandacht voor de Israëlische situatie te vragen.

Foto's: bron: Roosmarijn Veldstra

Gezondheid

Food for thought

Het thema van de Perspex is veiligheid en dit artikel gaat over voedsel. Bij eten en veiligheid denk je waarschijnlijk direct aan bestrijdingsmiddelen en salmonella. Of aan regelgeving rondom voedsel in de horeca of supermarkten. Maar waar het in dit artikel over gaat is voedsel en gezondheid. Ongezonde voeding kan leiden tot allerlei gezondheidsklachten. Verschillende van deze klachten kunnen zelfs dodelijk zijn, denk bijvoorbeeld aan hart- en vaatziekten. Te vet en te veel eten vormen een gezondheidsrisico.

Door Anneloes Kelder

De laatste tijd horen we in de Westerse wereld veel over overconsumptie, maar begin twintigste eeuw kampte Europa nog met heel andere voedselproblemen. Een groot deel van de bevolking was ondervoed. Alleen de rijke elite had voldoende te eten. Deze elite maakte zich niet druk om de ondervoeding van armere bevolkingsgroepen, totdat de Eerste Wereldoorlog uitbrak die niet lang daarna werd gevolgd door de Tweede Wereldoorlog. De mannen werden opgeroepen om in dienst te gaan, maar een groot gedeelte kwam niet door de keuring vanwege ondervoeding en de lichamelijke gebreken die daaruit voortkwamen.

bron: freefoto.com

Regeringen realiseerden zich dat een enorm deel van de bevolking ondervoed was en begonnen met het opzetten van voedings-

programma's. Omdat de arbeiders in het leger of in fabrieken veel fysiek zware arbeid moesten verrichten moest het eten vooral voedzaam zijn. Vet en calorierijk eten geeft de meeste 'brandstof' en dus werd dit de mannen in het leger voorgeschoteld. Deze voeding werd ook door middel van voedselvoorlichting bevorderd.

bron: fotopedia.com

Eind twintigste eeuw kwam er meer aandacht voor vitamines en mineralen. Dit werd een belangrijk onderdeel van het voedingspatroon. Niet alleen het voedingspatroon veranderde, ook het soort werk veranderde. Met de omschakeling van een industriële naar een moderne samenleving veranderde veel werk van fabriekswerk in kantoorwerk. Dit soort werk behoefte veel

minder fysieke inspanning. Maar ons voedingspatroon veranderde daar niet drastisch door. Mineralen en vitamines werden alleen toegevoegd aan ons dieet.

bron: freefoto.com

De laatste decennia zijn er twee grote trends te zien in voedselconsumptie. Enerzijds is er een waardering van 'natuurlijk' of 'traditioneel' eten. Denk maar aan alle producten die 'biologisch', 'natuurlijk', 'zonder kunstmatige geur- en smaakstoffen', 'ambachtelijk' of 'volgens grootmoeders recept' zijn. Mensen hebben het gevoel hun eigen gezondheid te kunnen beïnvloeden door natuurlijke en organische producten te eten.

Anderzijds wordt er steeds meer buitenshuis gegeten. Denk bij buitenshuis eten aan fastfood,

maar ook aan uit eten gaan of kant en klare maaltijden. Dit verpakte voedsel geeft ons de mogelijkheid de hele dag door te eten. Mensen eten wanneer ze honger krijgen en veel minder

op de gezette tijdstippen (ontbijt, lunch, diner). Deze snackcultuur zorgt ervoor dat we meer eten. Maar buitenshuis klaargemaakt voedsel is ook vetter en bevat meer suiker, zout, calorieën etc. en is dus ongezonder.

We kunnen natuurlijk de politiek oproepen hier iets aan te doen, maar misschien kunnen we beter zelf wat meer aandacht besteden aan ons eten.

Laat ik 's ochtend toch maar wat tijd maken om te ontbijten en

brood te smeren. In plaats van dat croissantje tijdens de koffiepauze en rijkelijk belegde broodje tussen de colleges door. En laat ik 's avonds maar een halfuurtje langer in de keuken staan om zelf wat te kokkerellen in plaats van een kant en klare maaltijd de magnetron in te mikken. En misschien waren moeders ambachtelijke en natuurlijke maaltijden toch zo slecht nog niet!

Ga jij straks ook studeren?

Vind jij geloof belangrijk?

Wil je naast studeren een leuke tijd hebben?

Word dan lid van een studentenvereniging om je studenten tijd echt vorm te geven!

Bij ons leer je snel veel nieuwe mensen kennen en jezelf te ontwikkelen. Tevens kun je met geloofsgenoten met Bijbelstudies groeien in je geloof. Daarnaast kun je elke week gezellig wat drinken op de sociëteit en zijn er veel boeiende activiteiten.

Wie weet wordt je straks ook lid van een van de onderstaande HBOLOOG verenigingen!

HBOLOOG

***Absens Carens in Zwolle
Ad Tempus Vitae in Groningen,
Ars Vivendi in Den Haag,
Betula pubescens in Arnhem,
It Bernlef Ielde in Leeuwarden,
Pro Deo in Deventer,
Ultrajectum in Utrecht,
Vis Vitalis in Dronten.***

Het HBOLOOG is het overkoepelend orgaan van oorsprong gereformeerde studentenverenigingen in Nederland.

Het HBOLOOG heeft als doel om lidverenigingen te ondersteunen in haar doelstellingen.

Neem een kijkje op de site: www.hboloog.nl

Vacatures

Vacature Werkgroep Internationale Activiteiten en Europese Politiek

Perspectief is op zoek naar nieuwe leden voor de werkgroep Internationale Activiteiten en Europese Politiek. Binnen deze werkgroep kun je meehelpen met het leggen van contacten met internationale partners van Perspectief en kun je je gaan verdiepen in de agenda van de Europese Unie.

Perspectief heeft veel contacten met christelijke politieke jongerenorganisaties binnen Europa (binnen het samenwerkingsverband European Christian Political Youth Network) en daarbuiten. Je kunt helpen deze contacten te onderhouden en verder te ontwikkelen.

Daarnaast richt de werkgroep zich op onderwerpen die spelen in de Europese politiek. In samenwerking met de ECPM (Europese Partij waar de ChristenUnie bij is aangesloten) en de Eurofractie van de ChristenUnie ga je je op bepaalde onderwerpen storten. Daarbij ga je informatie uitzoeken over onderwerpen die we als Perspectief belangrijk vinden en meehelpen met het maken van voorstellen om Europese wetgeving te beïnvloeden.

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Kennis hebben van en interesse hebben in Europese Politiek
- Het leuk vinden om contacten te leggen met christelijke jongeren die actief zijn in politieke jongerenorganisaties in andere landen
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan
- Het geen probleem vinden om 2 uur per week te investeren
- Organisatorisch talent hebben

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je netwerk uit te breiden
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Stuur je CV met een korte motivatie naar Auke Minnema, internationaal secretaris. Dit kan via internationaal@perspectief.nu. Ook kan je als je meer informatie wilt, mailen naar dit adres.

Vacature Werkgroep Buitenlandse Zaken

Perspectief is op zoek naar nieuwe leden voor de werkgroep Buitenlandse Zaken. Ben jij geïnteresseerd in de verhoudingen tussen landen? Maak jij je druk over mensenrechtenschendingen in de wereld? Heb je een internationale blik? Dan ben je bij de werkgroep Buitenlandse Zaken aan het juiste adres. Binnen de werkgroep kun je je verdiepen in dit soort thema's. Je hebt de mogelijkheid om artikelen en uitgebreidere studies te schrijven. Daarnaast kan je acties uitvoeren om aandacht te vragen voor belangrijke punten. Daarmee bepaal je mede de politieke lijn van Perspectief.

Als werkgroep hebben we de mogelijkheid om over thema's na te denken en daarmee standpunten van Perspectief te vormen. Daaraan kunnen we acties koppelen. We kunnen onze standpunten communiceren naar de ChristenUnie zowel intern als via de media. En we kunnen het kabinet ook aanspreken via de media. De politieke insteek is daarbij belangrijk al kunnen we soms ook alleen al bijdragen aan maatschappelijke bewustwording.

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Kennis hebben van en interesse hebben in internationale betrekkingen en mensenrechten
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht)
- Actief aan de slag willen gaan

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Stuur je CV met een korte motivatie naar Niels Rijke, bestuurslid Politiek Buitenland. Dit kan via politiekbuitenland@perspectief.nu. Ook kan je als je meer informatie wilt, mailen naar dit adres of bellen naar 06-15906939.

Vacature Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking

De werkgroep Ontwikkelingssamenwerking is op zoek naar nieuwe leden die hart hebben voor ontwikkelingssamenwerking. Wij houden ons bezig met verschillende onderwerpen gerelateerd aan ontwikkelingssamenwerking, het centrale thema is het bestrijden van armoede en het streven naar een rechtvaardige verdeling van kansen op wereldschaal. Wij kunnen de inbreng van nieuwe ideeën zeker gebruiken om de werkgroep nog meer vorm te geven en duidelijker op de Perspectief-kaart te zetten.

Als werkgroep zetten wij onze ideeën om in opiniestukken die gebruikt kunnen worden voor de publicatie van artikelen. Er wordt ook op andere manieren aandacht gevraagd worden voor onze ideeën, bijvoorbeeld door het indienen van een resolutie of het laten ondertekenen van een petitie. Daarnaast voeren we ook actie om onze standpunten kracht bij te zetten.

Wij zoeken mensen die:

- Lid zijn van Perspectief of lid worden naar aanleiding van deze vacature
- Het geen probleem vinden om af en toe naar het midden van Nederland af te reizen (Amersfoort, Utrecht).
- Actief aan de slag willen gaan
- Een grote interesse hebben voor ontwikkelingssamenwerking en zich hierin ook verdiepen.
- Streven naar het ideaal van een wereld zonder armoede.

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt.
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen.
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng.
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief.
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief.

Stuur je CV met een korte motivatie naar Hanneke Post, werkgroepvoorzitter Ontwikkelingssamenwerking. Dit kan via ows@perspectief.nu. Ook kan je als je meer informatie wilt, mailen naar dit adres.

O' L I N T E
TRAININGEN | LOOPBAANADVIES | WORKSHOPS

Tel: 08787-18222
Email: info@olinte.nl
Web: www.olinte.nl

ontdek
talent

teambuilding
solliciteren

communicatie
loopbaanadvies

creatief
samenwerken

feest

trainingen
workshops

netwerken

Locatie Trainingen & Workshops:
Landgoed Schothorst
Schothorsterlaan 11
3822 NA AMERSFOORT

O'linte, altijd waardevol!

Perspectief wil jongeren motiveren en stimuleren om een actieve rol te spelen in politiek en maatschappij. In een tijd met haar eigen vragen en actuele politieke problemen wil Perspectief zoeken naar eigentijdse antwoorden die hun basis vinden in de Bijbel, die normgevend is voor een leven naar Gods wil.

Perspectief zoekt nieuwe bestuursleden!

Wegens het aftreden van een drietal bestuursleden zijn wij per mei 2011 op zoek naar nieuwe mensen die ons team komen versterken! Ben jij politiek geïnteresseerd, gedreven, ambitieus en klaar voor een verantwoordelijke functie? Wij hebben de volgende vacatures:

- Penningmeester
- Bestuurslid Politiek Binnenland Algemeen
- Bestuurslid Intern

Wanneer jij je herkent in één van onderstaande profielen en het uitdagende en veelzijdige bestuurslidmaatschap van Perspectief wilt aangaan, dan nodigen wij je uit om te solliciteren.

Richt je sollicitatie, bestaande uit een motivatiebrief en je curriculum vitae aan

Perspectief, ChristenUnie-jongeren
t.a.v. Elizabeth Oevering,
Postbus 439,
3800 AK AMERSFOORT

of stuur een mail naar secretaris@perspectief.nu.

Sollicitaties en voordrachten worden tot en met maandag 28 maart 2011 in behandeling genomen.

Voor meer informatie over bovenstaande functies kun je contact opnemen met de huidige bestuursleden:

Penningmeester: Martin Otte: penningmeester@perspectief.nu / 06-15 906 937
Politiek Binnenland Algemeen Daan Weststrate: politiek@perspectief.nu / 06-15 906 935
Intern Bernard Bos: intern@perspectief.nu / 06-15 906 940

Voor overige vragen kan je contact opnemen met algemeen secretaris Elizabeth Oevering via secretaris@perspectief.nu of 06-15 906 936.

Vacature Penningmeester (v/m)

Doel van de functie:

Om een goede continuïteit van de vereniging te waarborgen is Perspectief op zoek naar een gedegen penningmeester die sterk in zijn of haar schoenen staat en zorgvuldig te werk gaat. Het gaat om een bestuursfunctie waarbij de penningmeester verantwoordelijk is voor het hele financiële beleid van Perspectief, in eerste instantie bestaande uit het innen van de contributiegelden, het afhandelen van betalingen en het beheersen van de kosten binnen de vereniging. Daarnaast stelt de penningmeester, in overleg met de overige bestuursleden, de begroting voor het komende jaar op.

Van bovenstaande werkzaamheden doet de penningmeester jaarlijks (financieel) verslag aan de Algemene Ledenvergadering. Je zult gebruik kunnen maken van de ondersteuning die de (financiële) administratie van de ChristenUnie biedt. Als penningmeester maak je ook deel uit van het Dagelijks Bestuur van Perspectief.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen is;
- Lid is of wil worden van Perspectief en zich verbonden voelt met het gedachtegoed van de ChristenUnie;
- Over goed boekhoudkundig en financieel inzicht beschikt;
- Visie heeft om Perspectief op lange termijn financieel gezond te houden en zich wil inzetten om financiële middelen te verwerven uit additionele bronnen;
- Verder durft te kijken dan de financiële administratie, om zo ook te kunnen benoemen op welke manieren Perspectief als vereniging beter kan functioneren;
- Goed zelfstandig en in teamverband kan functioneren;
- Voldoende tijd heeft om deze functie te vervullen.

Tijdsbelasting: 12 uur per week

Vacature Bestuurslid Politiek Binnenland Algemeen (v/m)

Doel van de functie:

Ontwikkelen en bewaken van het politiek inhoudelijke profiel van de vereniging door het stimuleren van het debat en het coördineren van de standpuntbepalingen inzake actuele maatschappelijke thema's en het organiseren van activiteiten voor de politieke vorming en verdieping van de leden.

Plaats in de organisatie:

- Maakt deel uit van en rapporteert aan het algemeen bestuur;
- Werkt nauw samen met de andere politieke bestuursleden, de voorzitter en het bestuurslid communicatie;
- Stuurt de werkgroepen Duurzaamheid, Gezondheid en Onderwijs Jeugd & Gezin aan.

Belangrijkste verantwoordelijkheden in de functie:

- Bezoeken van een vergadering van het algemeen bestuur, circa 1 keer per maand;
- Eindverantwoordelijkheid dragen voor de werkzaamheden van de politieke fractie, de werkgroepen en de redactie van de EigenWijzer;
- Aandragen van politieke speerpunten voor acties en perscommunicatie richting de commissie communicatie, het bestuurslid organisatie en/of de bureaumedewerker;
- Coördineren van de politiek inhoudelijke inbreng van leden die namens Perspectief participeren in andere (koepel) organisaties en (tijdelijke) samenwerkingsverbanden in overleg met de voorzitter;
- Desgevraagd inhoudelijk ondersteunen van activiteiten van andere organen van de vereniging in samenwerking met de politieke fractie.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen is;
- Lid is of wil worden van Perspectief en zich verbonden voelt met het gedachtegoed van de ChristenUnie;
- Kennis heeft van het kernprogramma van Perspectief;
- Affiniteit heeft met, interesse in en kennis van politieke en maatschappelijke vraagstukken;
- Zelfstandig kan werken;
- Beschikt over sterke communicatieve, coördinatie- en planningsvaardigheden;
- Beschikt over leidinggevende capaciteiten;
- Welbespraakt is.

Tijdsbelasting: 12 uur per week

Vacature Bestuurslid intern (v/m)

Doel van de functie:

Het organiseren van activiteiten voor een door de vereniging die bijdragen aan het clubgevoel en hiërarchiseren van de doelen van de vereniging zoals in de statuten beschreven. Het (mede-)organiseren van bijeenkomsten en congressen waarbij leden worden geïnformeerd over (actuele) politiek. Hiërarchiseren en opzetten van trainingen en cursussen om onze leden te vormen.

Plaats in de organisatie:

- Maakt deel uit van en rapporteert aan het bestuur;
- Is verantwoordelijk voor de scholing en vorming;
- Is aanspreekpunt voor bestuursleden m.b.t. de vervulling van vacatures binnen hun commissies en werkgroepen;
- Is het aanspreekpunt voor (actieve) leden;
- Is binnen de vereniging de coördinator voor (ludieke) acties.

Belangrijkste verantwoordelijkheden in de functie:

- Zorg dragen voor een goede introductie van (nieuwe) leden binnen de organisatie;
- Zorg dragen dat leden die actief willen worden een geschikte plaats binnen de vereniging vinden ("people managing");
- Correspondentie met de leden in samenwerking met de (algemeen) secretaris;
- Zorg dragen voor een goede communicatie met individuele actieve leden;
- Jaarlijks versturen van een bedankbrief/kerstkaart aan alle actieve leden in december in samenwerking met de (algemeen) secretaris;
- Organiseren van de jaarlijkse actieve ledendag en nieuwjaarsborrel in januari en andere kaderactiviteiten (kaderdag- of weekend, recreatieve activiteiten);
- Eerste aanspreekpunt zijn voor alle (actieve) leden bij vragen en problemen in samenwerking met de bureaumedewerker;
- Vinden van leden voor verschillende functies binnen de vereniging, voor besturen van kiesverenigingen, (besturen van) de provinciale contact raden, (steun)fracties van de ChristenUnie en jongeren- en jeugdleden en voor de participatie van Perspectief in andere organisaties;
- Het zorg dragen voor vertrekkende actieve leden en in overleg met de ChristenUnie het vinden van een nieuwe plek om talenten van de betreffende personen in te zetten voor de Christelijke politiek in Nederland.

Wij zoeken iemand die:

- Overtuigd christen is;
- Lid is of lid wil worden van Perspectief en zich verbonden voelt met het gedachtegoed van de ChristenUnie;
- Enthousiast is, doortastend en actief;
- Sociaal begoven is;
- Inzicht heeft in of ervaring met het ondersteunen van vrijwilligers;
- Makkelijk contact legt met mensen en deze contacten kan onderhouden;
- Inzicht heeft in organisatiestructuren en communicatiebeleid;
- Inzicht heeft in werving en selectie van mensen;
- Organisatietalant heeft;
- Probleemoplossend kan denken.

Tijdsbelasting: 12 uur per week

Nieuws

Fleur Agema is door Perspectief, de jongerenorganisatie van de ChristenUnie, uitgeroepen tot Engel van het jaar. Agema krijgt deze prijs vanwege haar inzet voor het ongeboren leven. Agema maakte zich afgelopen jaar hard voor de juridische bescherming van foetussen van minder dan 24 weken en stelde ook het aantal abortussen ter discussie.

De Eerste Kamer heeft een belangrijke controlefunctie, beoordeelt wetten op kwaliteit, staat midden in de samenleving en houdt zich zoveel mogelijk buiten de waan van de dag. Om die redenen ziet Perspectief de Eerste Kamer dan ook als een wenselijk en legitiem instituut, dat een wezenlijk onderdeel is van onze parlementaire democratie.

Perspectief, JOVD, Jonge Democraten, CDJA, SGP-jongeren, Rood (SP-jongeren), DWARS (GroenLinkse jongeren) en de Jonge Socialisten hebben eind december een petitie ondertekend voor vrijheid en werkelijke democratie in Wit-Rusland. Ze roepen op tot onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van de gearresteerde leiders en tot respect voor democratische normen en procedures.

In de laatste week van januari heeft Perspectief gepleit voor blijvende aanwezigheid in Afghanistan en een nieuwe missie. Wel hadden we onze vragen en twijfels. De regering is op de pijnpunten tegemoet gekomen aan de wensen van ChristenUnie, GroenLinks en D66. Het gaat om belangrijke punten die het voorstel inhoudelijk beter maken. De training is nu meer gericht op civiele taken, heeft een langere duur en de selectie van rekruten is strenger.

Op 14 juni organiseert Perspectief een excursie naar Brussel. Deze dag zal een bezoek worden gebracht aan het Europees Parlement, de Europese Commissie en de Permanente Vergadering. Ook zal er een gesprek zijn met Europarlementariër Peter van Dalen. Reiskosten en diner worden vergoed. Meld je voor 15 april aan (doe het snel, max. 35 personen) door een mailtje met je naam te sturen naar internationaaleneuropa@perspectief.nu !!!

Kijk voor de uitgebreide nieuwsberichten op www.perspectief.nu

Colofon

Perspex wordt uitgegeven door Perspectief, ChristenUnie-jongeren
Hoofd- en Eindredactie:
Frits Tromp
Redactieleden zijn:
William Poutsma
Jan Hendrik van Sligtenhorst
Renske Oudekerk

Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspex@perspectief.nu

Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu

Bestuur Perspectief:
Voorzitter: Robert Heij

Bestuurslid Politiek en vice-voorzitter: Daan Weststrate
Bestuurslid Politiek Binnenland: Maarten van Ooijen
Bestuurslid Binnenland en Justitie: Yntzen Lont
Bestuurslid Politiek Buitenland: Niels Rijke
Algemeen Secretaris: Elizabeth Oevering
Penningmeester: Martin Otte
Bestuurslid Communicatie: Anneloes Kelder
Bestuurslid Intern: Bernard Bos
Bestuurslid Afdelingen: Imre Grevers

Aan dit nummer werkten mee:
Werkgroep Binnenland en Justitie
Werkgroep Ruimte en Mobiliteit
Gertieme Fahner
Yntzen Lont

Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens

Perspectief registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaren? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Lidmaatschap:
€12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie

Perspectief, ChristenUnie-jongeren
Postadres: Postbus 439
3800 AK Amersfoort

Veiligheidsretoriek

Hebben partijen die zichzelf als dé veiligheidspartij zien eigenlijk wel gelijk?

Door Jan-Hendrik van Sligtenhorst

We hebben nu Geert Wilders. We hadden Rita Verdonk. Wie zal er in de toekomst opstaan als grote voorvechter van een gedegen veiligheidsbeleid? Met de nodige veiligheidsretoriek proberen zij hun partijen zo goed mogelijk te presenteren als dé enige echte veiligheidspartij. Maar bestaat een dergelijke partij eigenlijk wel?

De zelfbenoemde veiligheidspartij van nu De PVV van Geert Wilders verklaard te kiezen voor meer veiligheid en minder immigratie. Marokkaanse straatterroristen en ander niet-westers geteisem moeten keihard worden aangepakt en als het even kan het land uitgezet worden. De dames en heren van de PVV zien het feit dat al dat tuig vaak minderjarig is niet als blokkade voor uitzetting. Ouders - die hun kinderen blijkbaar niet kunnen opvoeden - kunnen makkelijk mee de grens over.

Maar hebben die bewuste (of misschien wel beruchte) straatterroristen niet ook een Nederlands paspoort? Jawel, maar dat is voor de PVV geen probleem. De partij moet toch al niks van de dubbele nationaliteit (lees: dubbele loyaliteit) hebben en ontnemt hen dat Nederlandse paspoort gewoon. Dat paspoort ben je immers door het plegen van straatterroristische activiteiten niet waardig, aldus de PVV. Aan die softe taakstraffen - door de linkse kerk zo vaak bejubeld - dient ook direct een einde te komen.

Over moskeeën is de PVV ook duidelijk. Die moeten onmiddellijk allemaal sluiten, want daar wordt toch alleen maar haat gepredikt en geweld gepromoot. Minder islam betekent automatisch ook meer veiligheid, volgens de Partij voor de (on)Vrijheid. Kortom: de PVV is er helemaal van overtuigd dat alleen zij opkomen voor de Henken en Ingrids van Nederland.

De vergane glorie van TROTS

Tot zover de retoriek van Geert Wilders en zijn partijgenoten. Laten we eens een kijkje nemen in de (recente) geschiedenis: de opkomst en ondergang van Rita Verdonk en haar Trots op Nederland. Van een hoge piek in haar beginjaren gleed de beweging af naar tragische dieptepunten. Een prachtig geregisseerd filmpje - vol met veiligheidsretoriek - ten spijt, wist TROTS bij de laatste Tweede Kamerverkiezingen van 2010 geen enkele zetel te bemachtigen.

In haar historische campagnespot werd uiteengezet hoe beroerd het wel niet gesteld is met de veiligheid in Nederland. De kijker krijgt beelden voorgeschoteld van een bejaarde vrouw die wordt overvallen en van een hardwerkende Nederlander die wordt gearresteerd, terwijl hij zijn bezit tegen een brute overvaller verdedigt.

Verdonks begeleidende commentaar zegt het volgende: "Tot hier en geen centimeter verder. Met Trots op Nederland wordt Nederland weer een veilig land. Dan kunnen burgers weer hun eigendommen verdedigen. Criminelen worden kei-

hard aangepakt. De politie wordt weer de baas op straat en in de dorpen gaan de bureaus weer open.”

De rest van het politieke spectrum

Even weer met twee voeten op de aarde. Het begint er na deze twee besprekingen een beetje op te lijken dat de eerder genoemde zelfverklaarde veiligheidspartijen de enige partijen zijn die veiligheid echt hoog in het vaandel hebben staan. Wilders zal ongetwijfeld direct voor deze gedachte tekenen, maar de waarheid ligt aanzienlijk anders. Iedere partij is namelijk voor veiligheid en tegen 'straatterrorisme', zoals de PVV het zal noemen. Het huidige kabinet-Rutte I van VVD en CDA (met de PVV als gedoogpartner, dat wel) heeft daarom dan ook het gloednieuwe ministerie van Veiligheid geïntroduceerd met één der architecten van dit kabinet, Ivo Opstelten, als eerste minister op dit terrein. Mark Rutte heeft niet onbenut gelaten om als één van de pluspunten van zijn kabinet aan te dragen dat de daders gestraft zullen worden en niet de slachtoffers (zie ook de campagnespot van zijn voormalige rivale binnen de VVD - Rita Verdonk).

Maar dan hebben we ook nog de oppositiepartijen. Vanzelfsprekend zijn ook zij tegen criminaliteit en misdaad. Hun ideeën verschillen echter met de PVV-retoriek op het punt van de oplossingen. Wilders komt namelijk met zeer grote regelmaat met non-oplossingen op de proppen. Overlast veroorzakende jongeren moeten natuurlijk worden aangepakt, maar hun afkomst is daarbij volstrekt irrelevant. Burgers moeten grondwettelijk gezien precies dezelfde straf krijgen voor hetzelfde vergrijp. Een kind zal begrijpen dat een nachtje in de cel voor de autochtoon en een enkeltje Marokko - het lot dat de Marokkaanse crimineel ten deel zal vallen - volstrekt niet hetzelfde zijn. Daarnaast klinkt het uitzetten misschien wel heel erg stoer, maar die 'Marokkaanse straatterroristen' hebben een Nederlands paspoort. En Nederlandse staatsburgers het land uitzetten staat gelijk aan verbanning. En laat nu net verbanning al jaren niet meer voorkomen in het Nederlandse strafrecht.

Over straatterrorisme gesproken. Allerlei verhalen kwamen in het najaar van 2010 naar buiten over een zeker PVV-Kamerlid dat zich als een ware autochtone straatterrorist gedroeg in zijn wijk. Natuurlijk had deze man net zo goed lid van GroenLinks of D66 kunnen zijn, maar is toch wel frappant dat dit een partij treft die altijd een hele grote mond over Marokkaans straatuig heeft, terwijl nota bene de woordvoerder Wonen & Wijken van de eigen partij exact dezelfde fout begaat.

Conclusie: welke partij kan worden gezien als de echte veiligheidspartij?

Concluderend kunnen we zeggen dat die niet bestaat. Bij de populistische partijen blijft het vooral bij hele stoere taal. Vooruit, ze zetten ook weleens reële problemen op de politieke agenda, maar de (non-)oplossingen voor diezelfde problemen schieten dan weer ernstig tekort. Ze klinken misschien leuk in de oren van de kiezer, maar ze voegen niets toe. Iedere partij wil dat mensen veilig over straat kunnen, daar hoef je echt geen fanatieke PVV'er voor te zijn. Ben je voor veiligheid? Dan kun je dus gewoon op de ChristenUnie blijven stemmen.

Godsdienstvrijheid: to be or not to be...

In Nederland betekent godsdienstvrijheid dat ieder het recht heeft zijn godsdienst of levensovertuiging, individueel of in gemeenschap met anderen, vrij te belijden, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet. De Unie van Utrecht is een zeer belangrijke mijlpaal in de geschiedenis wat betreft de totstandkoming van vrijheid van godsdienst in Nederland: het interne aspect van de vrijheid van godsdienst, gewetensvrijheid, werd gegarandeerd. Godsdienst mocht in de privésfeer uitgeoefend worden. Externe aspecten, zoals erediensten waren nog niet gegarandeerd. Godsdienstvrijheid was toen nog vooral een afweerrecht: de overheid mocht godsdiensten niet vervolgen. Eigenlijk telde deze vrijheid van godsdienst alleen voor de gereformeerden, maar ook andere godsdiensten hadden het in Nederland beter dan in omliggende landen. In 1848 werd onder leiding van Thorbecke de grondwet gewijzigd. Vrijheid van godsdienst bood nu ook de mogelijkheden om godsdienst te belijden en daaraan uitdrukking te geven in het alledaagse leven. Ook de externe aspecten van godsdienst werden hiermee gegarandeerd.

Door werkgroep Binnenland en Justitie

De laatste wetswijziging met grote invloed op de ontwikkeling van vrijheid van godsdienst was de grondwetwijziging van 1983. De seculiere levensovertuiging werd qua rechtsbescherming gelijk gesteld aan die van de godsdienstige levensovertuiging.

Dat het niet alleen om theoretische verbeteringen van de godsdienstvrijheid ging, bleek uit de subsidiëring van allerlei organisaties met een religieuze grondslag. De sociale welvaartsstaat kwam op en dit had tot gevolg dat organisaties op religieuze grondslag subsidiëring van de overheid ontvingen. De grondrechten kregen een sociale component in zich, om te voorkomen dat de uitwerking van het grondrecht denkbeeldig werd. Hiermee werd een actieve houding van de overheid verwacht.

Uit bovenstaande mag opgemaakt worden dat de godsdienstvrijheid een lange constitutionele weg kent. Velen hebben haar belang betwist, maar door de eeuwen heen heeft de vrijheid van godsdienst bewezen een belangrijke pijler te zijn in de moderne samenleving. Toch is de discussie weer opgelaaid over het belang van vrijheid van godsdienst. Perspectief wil hierbij een bijdrage leveren aan de discussie.

Tegenwoordig hebben we het bij godsdienstvrijheid niet alleen over artikel 6 van de Grondwet, maar ook over artikel 9 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten. Nederland is partij bij al deze verdragen. Alle artikelen uit die verdragen zijn inroepbaar voor de Nederlandse rechter. Wil Nederland echt werk maken van het schrappen van godsdienstvrijheid dan zullen we ook deze verdragen moeten opzeggen. Dit zou internationaal

gezien nooit geaccepteerd worden. De discussie over het schrappen van godsdienstvrijheid lijkt hiermee symboolpolitiek, dit weerhoudt ons er niet van met argumenten te komen waarom de godsdienstvrijheid toch gegarandeerd moet blijven.

Critici vinden dat vrijheid van godsdienst qua hiërarchie niet gelijk mag staan aan andere grondrechten. Zo schrijft Mat Herben, ex-kamerlid van de LPF: "Het is ongerijmd dat de vrijheid van meningsuiting aan banden kan worden gelegd met een beroep op de vrijheid van godsdienst. De ene vrijheid kan natuurlijk nooit de andere

knechten, dan is er geen sprake meer van vrijheid". Het vrij belijden betekent volgens hem niet dat iemand zijn godsdienst aan anderen mag opdringen. Kortgezegd wil hij dat het recht van vrijheid van meningsuiting nooit onder het recht op vrijheid van godsdienst staat. Kees Schuyt gaf in zijn lezing tijdens het Vrijheidscongres van het Wetenschappelijk Instituut aan dat botsing tussen fundamentele rechtsbeginselen mogelijk is, maar dat deze beginselen wel moeten blijven bestaan in een democratische rechtsstaat. Het is volgens hem geen goede weg om hiërarchie te bepalen, die wens komt namelijk voort uit huidige politieke klimaat dat sterk kan wisselen. Rechters moeten bij botsing tussen grondrechten een objectieve afweging kunnen maken die los staat van de waan van de dag en zij moeten daarmee de continuïteit garanderen. In elke zaak moet een concrete afweging plaatsvinden waarbij een balans gezocht wordt tussen de verschillende grondrechten. Een vooraf bepaalde hiërarchie kan geen recht doen aan specifieke omstandigheden die elke zaak in zich heeft.

Critici vinden ook dat de vrijheid van godsdienst geen meerwaarde heeft ten opzichte van andere grondrechten. Zo zouden godsdienstigen genoeg hebben aan vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging. Perspectief ziet dit anders. Godsdienst is meer dan rituelen en opvattingen. Het is engagement dat op verschillende gebieden tot uiting komt, zo heeft godsdienst ook een maatschappelijke en publieke betekenis. Sommige gebieden worden niet bestreken door die andere grondrechten. Denk hierbij aan religieuze kleding zoals hoofddoekjes; ritueel bereid voedsel in overeenstemming met godsdienstige voorschrijvingen; religieuze feestdagen zoals het Suikerfeest, Pasen of Kerst en tot slot zou je nog kunnen wijzen op religieuze gewetensbezwaarden zoals een ambtenaar die geen homo's wil trouwen. Deze aspecten van godsdienst worden slechts door de vrijheid van godsdienst beschermd. Dit onderbrengen bij andere grondrechten zou zeer gekunsteld zijn.

Als veelgehoord argument tegen de vrijheid van godsdienst wordt vaak verwezen naar de beoogde neutraliteit van de staat, of laïcité zoals ze het in Frankrijk noemen. De staat zou het zich niet kunnen veroorloven om een oordeel te vellen over wat godsdienst is. De staat mag zich niet mengen in deze theologische discussie. Ook het individu zelf mag niet beslissen of zijn overtuiging als

godsdienst gezien kan worden. Dit zou tot totale willekeur leiden. Critici maken hieruit op dat niemand mag oordelen over wat godsdienst is en dat het daarmee dus uit de grondwet kan. Ook dit argument is volgens Perspectief niet overtuigend. Er zijn objectieve criteria vastgesteld die bepalen of iets als godsdienst aangemerkt wordt. Die criteria zijn ontwikkeld in de jurisprudentie en de rechter kan zo op min of meer objectieve wijze bepalen of iets godsdienstig is en ook als zodanig in dit concrete geval bescherming verdient.

Als afsluiter willen we erop wijzen dat je de maatschappelijk of publieke betekenis van godsdienst niet moet bagatelliseren. Het mag dan waar zijn dat het merendeel van de Nederlanders seculier is, godsdienstvrijheid is daarmee niet overbodig. Op grond van die argumentatie zouden ook het demonstratierecht of recht van vereniging in twijfel worden getrokken wanneer de vakbonden dalen in ledenaantal. Daarnaast, het recht op vrijheid van godsdienst houdt ook de vrijheid in om niet te geloven. Het is dus geen privilege voor alleen christenen, joden en moslims. Het doorgeslagen liberale vrijheidsidee dat oproept tot afschaffing van het grondwetsartikel met het recht op vrijheid van godsdienst verloochent zijn eigen kernidee: vrijheid voor elk individu. Gelovigen behoren dus ook de vrijheid te hebben om in godsdienstig verband uiting te geven aan hun geloof en in vrijheid keuzes te maken 'behoudens hun verantwoordelijkheid volgens de wet'.

Uit bovenstaande argumenten blijkt volgens Perspectief dat de vrijheid van godsdienst in de grondwet verankerd moet blijven. Maar welke plek moet godsdienst vervolgens innemen in het publieke domein? Frankrijk kent een strikt neutrale staat en daarom geen godsdienst in het publieke domein. Gevolg hiervan is het verbod op onder andere hoofddoekjes. De Zwitsers voeren eenzelfde beleid: minaretten zijn daar sinds kort bij referendum verboden. Moet Nederland ook die kant op? Nee, Nederland is altijd trots geweest op het tolerante publieke domein en wat godsdienst betreft zou Nederland dat ook moeten zijn: ruimte voor alle godsdiensten. Dat vereist tolerantie onder het bijbelse credo: "Wat gij (niet) wilt dat u geschiedt doe dat ook een ander (niet)". De positieve formulering vereist een actieve houding naar onze medemensen toe, wederzijds respect en verantwoordelijkheid van iedereen in het publieke domein.

Onderwijs tegen krimp

Hilversum heeft al een snelle krimp meegemaakt, Delfzijl en Kerkrade zitten er middenin. Het Centraal Bureau voor de Statistiek verwacht dat tot 2025 de Nederlandse bevolking nog zal groeien, daarna neemt het inwoneraantal van ons land alleen nog maar af. Deze krimp manifesteert zich dan vooral in de landelijke gemeenten, waar drie van de vier gemeenten zal krimpen, tegenover één van de vier stedelijke gemeenten. Het besef dat de gemeenten niet meer op groei gericht moeten zijn maar zich moeten focussen op de gevolgen van deze krimp is er. Problemen die zich nu al voordoen zijn onder andere leegstaande woningen, ondernemers die hun deuren wegens een krimpend klantenbestand moeten sluiten en daarmee het verdwijnen van voorzieningen.

Door werkgroep Ruimte en Mobiliteit

In het overheidsbeleid komt steeds meer aandacht voor dit nieuwe fenomeen in Nederland. Het regeerakkoord luidt: "Er komt in het ruimtelijke ordeningsbeleid aandacht voor krimpregio's. In samenwerking met krimpregio's wordt gezocht naar maatregelen om deze regio's nieuwe impulsen en ontwikkelingsmogelijkheden te geven". Wat deze impulsen en ontwikkelingsmogelijkheden zijn is nog niet duidelijk. Onder andere in Limburg zijn er plannen ontwikkeld, er is echter geen eenduidig nationaal beleid. Het is ook de vraag of dit beleid er wel moet komen. De gebiedsgerichte aanpak die het kabinet voorstaat biedt de meeste mogelijkheden. De gebieden waar krimp plaatsvindt zijn immers verschillend, en hebben eigen kansen en mogelijkheden.

Er zijn op hoofdlijnen wel enkele opmerkingen te maken. Het blijven pompen van geld is krimpregio's lost niks op. De eerste stap is dat krimp geaccepteerd moet worden. Overigens gebeurt dit steeds meer. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat er niks gedaan moet worden. Hoewel er gebieden zijn waar sloop en clustering van voorzieningen de enige oplossing is, zijn er wel degelijk gebieden met kansen voor een

economische ontwikkeling. Het aanleggen van bedrijventerreinen en zo hopen op nieuwe economische impulsen is echter niet voldoende. Leegstand zal het gevolg zijn. Ook het door de overheid stimuleren van het verplaatsten van bedrijven biedt weinig kansen. Het proefballonnetje van kamerlid Cynthia Ortega, die opperde om de tweede kamer te verplaatsten naar Limburg gaat natuurlijk helemaal veel te ver.

Een van de redenen dat bedrijven zich niet vestigen in krimpregio's is het probleem dat er te weinig hoger opgeleiden wonen. Een enquête onder CU-jongeren uit krimpregio's leert dat krimp voor een deel opleidingsgerelateerd is. Een Perspectiefid uit Zuidbroek, in de gemeente Menterwolde (nu 40 procent minder jongeren dan in 1992)Ⓔ geeft bijvoorbeeld aan dat jongeren met een MBO-opleiding vaker in de buurt blijven wonen omdat ze hun opleiding ook in de buurt hebben kunnen volgen. HBO- en WO-ers volgen hun opleiding in de grotere steden en blijven daar na hun studie vaak hangen. Ze zijn de voorzieningen van een stad gewend en geven daar de voorkeur aan. Ook werkgelegenheid is een belangrijke reden om niet in de regio te blijven wonen maar naar een stad te verhuizen. Door deze

leegloop wordt het nog moeilijker om voorzieningen winstgevend te laten zijn waardoor de krimp zichzelf versterkt en er steeds minder jongeren overblijven.

Er ontstaat dus een vicieuze cirkel. Bedrijven trekken weg uit krimpgebieden door het tekort aan personeel, hoger opgeleiden trekken weg door weinig kansen op werk, en door weinig mogelijkheden voor onderwijs. Als we jongeren willen behouden in krimpgebieden zal deze cirkel dus doorbroken moeten worden. Het bieden van onderwijs is beter haalbaar dan het stimuleren van bedrijvigheid. Bovendien is dat ook meer de taak van de overheid. In de discussie over krimp blijft dit punt onderbelicht. Het is zeker de moeite waard om de mogelijkheden te verkennen om kleinschalig hoger onderwijs of wellicht dependances van grote HBO-instellingen in (potentiële) krimpregio's te vestigen. Op deze manier hoeven jongeren niet voor hun studie in een grotere stad te gaan wonen, wat de segregatie van hoger- en lageropgeleiden naar woonplaats tegengaat. Hierdoor krijgen deze regio's een betere verdeling van hoger- en lageropgeleide inwoners wat de leegloop kan verminderen.

Ingezonden

Tegen betaling je lichaam delen

In de afgelopen weken was het een onderwerp van debat in de Tweede Kamer en sinds tien jaar is het de legale baan van prostituees. Ik heb het over prostitutie, het zich tegen betaling beschikbaar stellen voor seksuele handelingen. Nu het debat wordt gevoerd over het voorstel van wet betreffende regulering van prostitutie en het bestrijden van misstanden in de seksbranche, leeft de aandacht voor prostitutie, als maatschappelijk thema, weer even op. Zelf kon ik het onderwerp niet meer loslaten na een presentatie van Stichting de Haven, een organisatie die hulp biedt aan mensen die met prostitutie te maken hebben. Verschillende vragen dwalen daarbij door mijn hoofd, dominant is de bizarre gedachte dat er in ons land groepen van (met name) vrouwen zijn die tegen eigen wil en betaling hun lichaam delen met iedereen die langs komt.

Met dit korte schrijven hoop ik bij te dragen aan de vorming van een goede visie op prostitutie en geef ik mijn opvatting over de wenselijkheid van het benoemde wetgevingsvoorstel. In Nederland werken er naar schatting zo'n 30 000 prostituees. Zoveel mensen dus die tegen betaling seksuele handelingen verrichten. Sinds 1 oktober 2000 is prostitutie in Nederland legaal. Een argument voor de legalisatie van prostitutie wordt gevormd door de opvatting dat mensen vrij mogen kiezen hoe ze geld hun willen verdienen. Zelf echter ben ik van mening dat we prostitutie niet als een normaal beroep moet zien, ook de reactie van menig mensen met betrekking tot vragen prostitutie pleit hiervoor. Zowel de prostituee als de prostitutiebezoeker houden hun activiteiten maar liever voor zich. Prostitutie wordt terecht vaak als iets onwaardigs gekwalificeerd. Wanneer ervan wordt uitgegaan dat prostitutie een beroep is

waar mensen gewoon in vrijheid voor moeten kunnen kiezen, laten we dan een andere heel belangrijke vrijheid ook niet vergeten. Namelijk de vrijheid om te stoppen met prostitutie, een vrijheid voor prostituees die willen stoppen met het verkopen van hun eigen lichaam. Hieraan schort het echter helaas in veel gevallen, mensen worden gedwongen, bedreigd, gesmokkeld, beangstigd en afhankelijk gemaakt. Bovendien is er vaak veel schaamte bij prostituees over het beroep wat ze uitvoeren of hebben uitgevoerd. Hoe kan het zo zijn dat we hierin niet kunnen voorzien in de juiste hulp en bescherming? Waarom zijn er in Nederland mensen die in door vergunningen gelegaliseerde panden dagelijks worden misbruikt? Laten we ervoor strijden, mensen een kans geven hun leven in te richten op een wijze die ze zelf zouden willen. Vormt het wetsvoorstel betreffende de regulering van

prostitutie en betreffende het bestrijden van misstanden in de seksbranche een stap in de goede richting? Ik denk het wel. Onder strikte voorwaarden kan registratie van prostituees ertoe leiden dat slachtoffers van mensensmokkel en andere misstanden niet meer legaal het beroep kunnen uitoefenen. De registratie moet gepaard gaan met een nauwkeurig onderzoek naar de achtergrond van elke prostituee. Handhaving in navolging van de wet moet de illegale gevallen ontmaskeren en zij die daar slachtoffer van zijn bevrijden uit hun situatie. Helaas zijn er ook nog nadelen en problemen. Heel zorgvuldig moet worden gekeken naar de privacy en een stroom van prostituees naar illegaliteit moet worden voorkomen.

Dat we te maken hebben met een complex probleem is duidelijk, waarschijnlijk elke keuze die wordt gemaakt om het onrecht in deze branche te bestrijden heeft zijn nadelen en risico's. Echter moet in debat gezocht worden naar de beste oplossing. Ook de prostituee zelf, hulpverleners en andere betrokkenen moeten deel zijn van hen die gaan beslissen over de aanpak. Elk leven wat kan worden getrokken uit de kluwen van prostitutie in onvrijwillige omstandigheden is grote winst. Vraag het maar aan hen die zijn ontsnapt, zij weten het.

Gertieme Fahner - Lid werkgroep Binnenland en justitie

Ingezonden

JSF

De Joint Strike fighter (JSF) moet het nieuwe stealth-vliegtuig worden en de standaard voor de 21e eeuw. Ook Nederland mocht meedoen in dit prestigieuze nieuwe project en kreeg voorrang bij de aanschaf van het toestel. Bij een onderzoek van het Ministerie van Defensie in 2001 kwam de JSF als beste uit de bus na vergelijking met o.a. de Saab Gripen, de Eurofighter Typhoon en de Franse Rafale. Nederland heeft de F-16 al vanaf 1979. Ooit bedoeld voor een dienst van twintig jaar, maar door een update van alle elektronica en wapensystemen aan boord, is het nog steeds de ruggengraat van de Nederlandse luchtmacht. Desalniettemin is de F-16 als wapenplatform hopeloos verouderd. De JSF heeft structurele voordelen zoals stealth technologie (onzichtbaar(der) voor radar) en de mogelijkheid tot verticaal opstijgen.

Momenteel is de aanschaf van de JSF vanwege diepgaande bezuinigingen naar achteren geschoven. Oppositiepartijen vragen zelfs om de stopzetting van de deelname aan de ontwikkeling van de JSF. De bezuinigingen op Defensie zijn op zichzelf begrijpelijk. Ieder departement moet een steentje bijdragen om de kosten van de crisis op te vangen.

Overwogen wordt om de hele onderzeeërvloot af te stoten, alle tanks te verkopen of hele infanteriebataljons te ontbinden. Het is wijs van minister Hillen om niet voor de kaasschaafmethode te gaan. In het verleden is deze bezuinigingsmethode nogal eens gehanteerd waarbij het budget overal werd gedecimeerd en alle troepen minder kregen om hun werk te doen, maar nog wel werden geacht door te functioneren. Materieel sleet en kon niet meer worden vervangen. Beter is het om te concentreren op die dingen waar nog wel vraag naar is.

De inzet van tanks is erg kostbaar en niet meer nuttig in deze tijd van guerrilla's, terroristen en burgeroorlogen. Conventionele oorlog wordt er momenteel niet meer door de westerse mogendheden gevoerd. Het zijn meer snelle mobiele acties die de klok slaan van snelle aanvallen door special-forces tot de antipiraterij missies in de Golf van Aden.

Er gaan nu stemmen op om een goedkoper vliegtuig dat slechter is getest dan de JSF aan te schaffen als bezuinigingsmaatregel. Dit is een slecht idee. We moeten onze mannen en vrouwen erop uitsturen met de beste spullen die er te krijgen zijn. Op die manier kunnen zij veilig en in goed

vertrouwen hun werk doen en weer veilig thuis komen. Soms zullen we daarvoor diep in de buidel moeten tasten. Wanneer we de luchtmacht taken laten uitvoeren zullen we daarvoor het beste materiaal moeten aanschaffen. Beter één ding goed aanpakken dan alles matig.

Ytzen Lont, actief lid binnen Perspectief, ChristenUnie - jongeren

'Dankzij Jezus Christus is er toekomst voor deze wereld.
Wij mogen in Zijn dienst meewerken aan de komst van Zijn koninkrijk.
Als dat geen PerspectieF is!'

Rieneke Roorda
Hoofddorp, 19 jaar

